

T.C.
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

ÇOCUK OYUN ALANLARI VE REKREATİF ALANLARIN
KULLANICILARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ (ÇANKIRI İLİ
ÖRNEĞİ)

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan
Bahadır DEMİR

Danışman
Doç. Dr. Sinan Ayan

Haziran 2019

Kırıkkale

T.C.
KIRIKKALE ÜNİVERSİTESİ
SAĞLIK BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ ANABİLİM DALI

**ÇOCUK OYUN ALANLARI VE REKREATİF ALANLARIN
KULLANICILARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ (ÇANKIRI İLİ
ÖRNEĞİ)**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Hazırlayan

Bahadır DEMİR

Danışman

Doç. Dr. Sinan Ayan

Haziran 2019

Kırıkkale

KABUL-ONAY

Doç. Dr. Sinan Ayan danışmanlığında Bahadır DEMİR tarafından hazırlanan “**Çocuk Oyun Alanları ve Rekreatif Alanların Kullanıcıları Açısından Değerlendirilmesi (Çankırı İli Örneği)**” adlı bu çalışma jürimiz tarafından Kırıkkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Beden Eğitimi Anabilim Dalı’nda Yüksek Lisans Tezi olarak kabul edilmiştir.

Tez Savunma Tarihi: .../.../20...

Doç. Dr. Sinan AYAN

Kırıkkale Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi

Jüri Başkanı

Dr. Öğr. Üyesi Hüseyin Gümüş
Mersin Üniversitesi Spor Bilimleri Fak.

Dr. Öğr. Üyesi Abdullah YILMAZ
Kırıkkale Üniversitesi Edebiyat Fak.

Yukarıdaki imzaların adı geçen öğretim üyelerine ait olduğunu onaylım.

KİŞİSEL KABUL

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum “*Çocuk Oyun Alanları ve Rekreatif Alanların Kullanıcıları Açısından Değerlendirilmesi (Çankırı İli Örneği)*” adlı çalışmanın, tarafımdan bilimsel ahlâk ve geleneklere aykırı düşecek bir yardıma başvurmaksızın yazıldığını ve faydalandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak faydalanılmış olduğunu beyan ederim.

08/07/2019

Bahadır DEMİR

ÖNSÖZ

Bu çalışmada Çankırı ilinde ikamet eden bireylerin çocuk oyun alanı ve rekreatif alanların kullanıcılar açısından değerlendirilmesi varsa eksikliklerinin tespit edilmesi ve kurum, kuruluş açısından faydalanabilecekleri bir örnek olması açısından tasarlanıp yapılmış bir çalışmadır.

Özellikle tezimde yardımlarını eksik etmeyen tez danışmanım Doc. Dr. Sinan AYAN hocama, araştırma sürecinde desteklerini benden esirgemeyen başta Öğr. Gör. Caner DİLBER hocama ve mesai arkadaşlarıma, araştırmada maddi ve manevi desteklerini benden esirgemeyen Çağlar Erol - Esra Demir Erol çiftine ve sevgili aileme teşekkürleri bir borç bilirim.

Bahadır DEMİR

ÇANKIRI - 2019

ÖZET

Bu çalışma Çankırı İlinde ikamet eden bireylerin demografik özellikleri göz önünde bulundurularak çocuk oyun alanlarının ve rekreasyon alanlarının yeterliliğinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmanın amacına uygun olarak anket analiz çalışması yapılmıştır. Çalışmamızda kullanılan ölçek Ulaş ve Ayan tarafından 2016 yılında geliştirilmiştir. Kullanmış olduğumuz ölçek ‘Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği’ olarak anılmaktadır. Çalışmamızda kullanmış olduğumuz bir diğer ölçek ise “Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeği (RADÖ)”dir. Çalışmamızın örneklemini Çankırı ilinde ikamet eden kişilerden oluşmaktadır. basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle 4800 bireye ulaşılmıştır. Ancak anket formu elden teslim edilerek anketteki soruları cevaplamaları istendiği için bazı sorularda eksik cevaplama olmuştur. Bu anket formları geçersiz sayıldığı için 4712 anket formu değerlendirmeye alınmıştır. Anketlerin analizleri SPSS Statistics 24 programı kullanılarak gerçekleştirilmiştir.

Çalışmada Çankırı ilindeki oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeler yapılırken, katılımcıların demografik özelliklerine göre farklılıkların olduğu yönünde bulgular elde edilmiştir. Bu nedenle analiz çalışmamız katılımcılarımızın demografik özelliklerine göre değerlendirilmiştir. Katılımcıların yaş, cinsiyet, eğitim durumu, oyun alanı kullanım sıklığı, gelir seviyesi vb demografik özelliklerin oyun alanlarının yeterliliğinin değerlendirilmesinde ve rekreatif alanların yeterliliğinin değerlendirilmesinde etkili olduğu sonucuna varılmıştır. Demografik bilgilerden eğitim durumuna baktığımızda, eğitim seviyesi arttıkça hem hijyen ve aydınlatma yeterliliği hem de güvenlik ve işlevsellik yeterliliğinin değerlendirilmesinde yeterlilik seviyesinin düştüğü tespit edilmiştir. Aynı zamanda gelir seviyesi durumu arttıkça rekreatif alanın yeterliliğinin değerlendirilmesinde yeterlilik seviyesinin arttığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Oyun Alanları, Oyun, Rekreasyon, Rekreatif Alanlar, Çankırı.

ABSTRACT

The aim of this study was to evaluate the adequacy of children's playgrounds and recreation areas considering the demographic characteristics of individuals residing in Çankırı. In accordance with the purpose of the study, survey analysis was conducted. The scale used in our study was developed by Ulaş and Ayan in 2016. The scale that we used is called "Children's Play Areas Assessment Scale". Another scale we used in our study "Recreation Areas Assessment Scale". The sample of our study consisted of people residing in Çankırı province. 4800 individuals were reached by simple random sampling method. However, since the questionnaire was submitted by hand and asked to answer the questions in the questionnaire, some questions were incomplete. As these questionnaires were considered invalid, 4712 questionnaires were taken into consideration. SPSS Statistics 24 program was used to analyse the questionnaires.

In the study, while evaluating the adequacy of playgrounds in Çankırı province, it was found that there were differences according to the demographic characteristics of the participants. Therefore, our analysis study was evaluated according to the demographic characteristics of our participants. It was concluded that demographic characteristics such as age, gender, education level, frequency of playground usage, income level of the participants were effective in assessing the adequacy of playgrounds and evaluating the adequacy of recreational areas. When we look at the education level from demographic information, it is found that as the level of education increases, the level of competence in the evaluation of both hygiene and lighting competence and safety and functionality adequacy decreases. At the same time, as the income level increases, the level of competence in the evaluation of the adequacy of the recreational area increases.

Keywords: Children Playgrounds, Play, Recreation, Recreational Areas, Çankırı

SİMGELER VE KISALTMALAR

AKT : Aktaran

S : Sayı

s : Sayfa

YÖK : Yüksek Öğretim Kurumu

TABLolar LİSTESİ

Tablo 1. Demografik Dağılım	33
Tablo 2. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Cinsiyete Göre Değişim	35
Tablo 3. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Cinsiyete Göre Değişim	36
Tablo 4. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Medeni Duruma Göre Değişim	37
Tablo 5. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Medeni Duruma Göre Değişim	38
Tablo 6. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Yaş Gruplarına Göre Değişim	39
Tablo 7. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Yaş Gruplarına Göre Değişim	41
Tablo 8. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Eğitim Durumlarına Göre Değişim	44
Tablo 9. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Eğitim Durumuna Göre Değişim	46
Tablo 10. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Mesleğe Göre Değişim	48
Tablo 11. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Mesleğe Göre Değişim.....	50
Tablo 12. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Gelire Göre Değişim	52
Tablo 13. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Gelire Göre Değişim	54
Tablo 14. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Çocuk Sayısına Göre Değişim	56
Tablo 15. Rekraktif Alanlarının Değerlendirmesi Çocuk Sayısına Göre Değişim ...	58
Tablo 16. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Çocuk Yaş Gruplarına Göre Değişim.....	60
Tablo 17. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Çocuk Yaş Gruplarına Göre Değişim	63
Tablo 18. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Kullanım Sıklığına Göre Değişim	66

Tablo 19. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Kullanım Sıklığına Göre Değişim

..... **69**

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	i
ÖZET	ii
ABSTRACT	iii
SİMGELER VE KISALTMALAR	iv
TABLolar LİSTESİ	v
İÇİNDEKİLER	vii
I. BÖLÜM	1
GİRİŞ	1
1.1. Problem	1
1.1.1. Alt Problemler.....	1
1.2. Amaç ve Önem.....	3
1.3. Sınırlılıklar	3
1.4. Yöntem.....	3
1.5. Tanımlar	3
II. BÖLÜM	4
KAVRAMSAL ÇERÇEVE	4
2.1. Oyun Kavramı.....	4
2.1.1. Oyun Türleri ve Sınıflandırılması	5
2.2.2. Oyunun Çocuk Gelişiminde Etkileri.....	6
2.2. Çocuk Oyun Alanları ve Parklar	7
2.2.1. Oyun Alanlarının Niteliği	9
2.2.1.1. Tasarımcı Açısından Niteliği	9
2.2.1.2. Eğitimci Gözüyle Niteliği	10
2.2.2. Oyun Elemanının Seçim Kriterleri.....	11
2.2.2.1. Güvenlik.....	11

2.2.2.2. Dayanıklılık.....	12
2.2.3. Çocuk Oyun Alanlarının Sınıflandırılması	13
2.2.3.1. 0-5 Yaş Grubu Çocuk Oyun Alanları.....	13
2.2.3.2. 6-14 Yaş Grubu Çocuk Oyun Alanları.....	14
2.2.4. Oyun Alanlarının Türleri	15
2.2.4.1. Geleneksel Oyun Alanları	15
2.2.4.2. Çağdaş (Heykelsi) Oyun Alanları	15
2.2.4.3. Macera Oyun Alanları.....	16
2.2.4.4. Yaratıcı Oyun Alanları.....	17
2.2.4.5. Özel Oynama-Öğrenme Alanları	17
2.2.4.6. Diğer Oyun Alanları.....	18
2.2.5. Oyun Alanlarının Bakımı.....	19
2.3. Rekreasyon Kavramı	19
2.3.1. Rekreasyonun Özellikleri.....	21
2.3.2. Rekreasyon Faaliyetlerinin Sınıflandırılması.....	22
2.3.3. Rekreasyona Duyulan İhtiyacın Nedenleri	25
2.3.3.1. Rekreasyona duyulan ihtiyacın bireysel nedenleri.....	25
2.3.3.2. Rekreasyona duyulan ihtiyacın toplumsal nedenleri	27
2.3.4. Rekreatif Etkinlik Alanı Olarak Spor.....	28
2.4. Rekreatif Alanlar	29
III. BÖLÜM.....	30
YÖNTEM.....	30
3.1. Araştırmanın Modeli	30
3.2. Evren ve Örneklem	30
3.3. Verilerin Toplanması	30
3.3.1. Kişisel Bilgi Formunun Hazırlanması.....	30
3.3.2. ÇOAD ve RAD Ölçeklerinin Hazırlanması.....	31

3.3.2.1. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği (ÇOADÖ).....	31
3.3.2.2. Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeği (RADÖ)	31
3.4. Verilerin Analizi.....	32
IV. BÖLÜM	33
BULGULAR.....	33
4.1. Demografik Dağılım	33
4.2. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Cinsiyete Göre Değişimi	34
4.3. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Medeni Duruma Göre Değişimi	36
4.4. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Yaş Gruplarına Göre Değişimi	38
4.5. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Eğitim Durumlarına Göre Değişimi	43
4.6. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Mesleğe Göre Değişimi..	47
4.7. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Gelire Göre Değişimi	51
4.8. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Çocuk Sayısına Göre Değişimi	55
4.9. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Çocuk Yaşına Göre Değişimi	60
4.10. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Oyun Alanı Kullanım Sıklığına Göre Değişimi.....	65

V. BÖLÜM	72
TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER	72
5.1. Tartışma ve Sonuç.....	72
KAYNAKÇA	84
EKLER	94
EK-1 Anket Formu.....	94
A.1. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği (ÇOADÖ).....	94
A.2. Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeği (RADÖ)	95
A.3. Kişisel Bilgi Formu	96
ÖZGEÇMİŞ	97

I. BÖLÜM

GİRİŞ

1.1. Problem

Bu çalışmanın problem cümlesi “*çocuk oyun alanları ve rekreatif alanların kullanıcıları açısından değerlendirilmesi*” olarak belirlenmiştir.

1.1.1. Alt Problemler

Çalışmamızın alt problem cümlelerini aşağıdaki gibi sıralamak mümkündür.

H₁= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri cinsiyete göre farklılık göstermemektedir.

H₂= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri cinsiyete göre farklılık göstermemektedir.

H₃= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri medeni duruma göre farklılık göstermemektedir.

H₄= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri medeni duruma göre farklılık göstermemektedir.

H₅= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri yaş gruplarına göre farklılık göstermemektedir.

H₆= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri yaş gruplarına göre farklılık göstermemektedir.

H₇= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri eğitim durumlarına göre farklılık göstermemektedir.

H₈= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri eğitim durumuna göre farklılık göstermemektedir.

H₉: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri mesleğe göre farklılık göstermemektedir.

H₁₀: Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri mesleğe göre farklılık göstermemektedir.

H₁₁: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri gelire göre farklılık göstermemektedir.

H₁₂: Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri gelire göre farklılık göstermemektedir.

H₁₃: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri gocuk sayısına göre farklılık göstermemektedir.

H₁₄: Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri gocuk sayısına göre farklılık göstermemektedir.

H₁₅: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri gocuk yaşına göre farklılık göstermemektedir.

H₁₆: Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri gocuk yaşına göre farklılık göstermemektedir.

H₁₇: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri kullanım sıklığına göre farklılık göstermemektedir.

H₁₈: Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri kullanım sıklığına göre farklılık göstermemektedir.

1.2. Amaç ve Önem

Çankırı ilindeki çocuk oyun alanları ve rekreatif alanların, ilde yerleşik olan kullanıcıları açısından değerlendirilmesi ve bu bağlamda eksiklerinin tespit edilerek iyileştirilmesine katkı sağlanması hedeflenmiştir.

1.3. Sınırlılıklar

Bu çalışma Çankırı ilinde ikamet eden 4800 kişi ile sınırlıdır.

1.4. Yöntem

Çalışmada kullanılacak yöntem, anket analiz yöntemi olarak belirlenmiştir. Bu bağlamda çalışmada Ulaş ve Ayan (2016) tarafından geliştirilen ve geçerlilik ve güvenilirlik çalışması yapılmış olan ‘Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği’ kullanılmıştır. Çankırı ilinde ikamet eden 4800 kişiye anket çalışması uygulanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 24 programı aracılığı ile analiz edilmiştir.

1.5. Tanımlar

Çalışmamızda kullanılan temel kavramlara ait bazı tanımlamalar şu şekildedir.

Oyun: Oyun çocukların sosyal etkileşim kurallarını öğrendikleri, davranışlarını düzenledikleri, duygusal ve gelişimsel sorunları çözdükleri sosyal sorumluluklarına karşı sınırları genişlettikleri ve kendilerini dünyaya hazır hale getirdikleri en büyük aktivitedir. Gerçek dünya ile hayalleri arasındaki bağı geliştiren bir uygulamadır. (Ayan, 2016)

Rekreasyon: Çalışma zamanı dışındaki kalan boş zaman olarak tanımlanabilmektedir.

II. BÖLÜM

KAVRAMSAL ÇERÇEVE

Bu bölümde çalışmamıza ait kavramsal çerçeveye yer verilmiştir. Bu bölümde oyun, çocuk oyun alanları, parklar ve rekreasyon kavramına değinilmiştir. Alanda yapılan literatür çalışmasına yer verilmiştir.

2.1. Oyun Kavramı

Oyun çocukların sosyal etkileşim kurallarını öğrendikleri, davranışlarını düzenledikleri, duygusal ve gelişimsel sorunları çözdükleri sosyal sorumluluklarına karşı sınırları genişlettikleri ve kendilerini dünyaya hazır hale getirdikleri en büyük aktivitedir. Gerçek dünya ile hayalleri arasındaki bağı geliştiren bir uygulamadır. (Ayan, 2016)

Oyun, isteyerek yapılan, eğlenmek ve zevk ya da keyif almak amacıyla gerçekleştirilen fiziki veya bilişsel bir faaliyettir. Oyun kavramını ifade eden tam ve basit bir tanım bulunmamaktadır. Tanım yapmanın zorluğunun altında yatan sebep ise, oyunun süreç ile fonksiyonlarının çocuk üzerindeki etkilerinin ve ölçülebilir değişimleri ayırt etmedeki zorluktur. Bu sebeple, oyun kavramını açıklamaya çalışan tanımlar zaman zaman birbirleriyle karışmakta, aralarında net bir fark ortaya koymak zorlaşmaktadır. Parry ve Archer; oyunun iki seviyesi olduğunu söylemiştir. Seviyelerden ilki; çocukların oyunu gerçekleştirdikleri mahalde kalmalarını sağlamak, ikincisi ise oynadıkları faaliyetin kendi eğitimlerine bir katkıda bulunmasını sağlamaktır. Bu sebeple, iki oyun seviyesi arasındaki kesin çizgiyi çizmek ve seviyeleri birbirlerinden ayırt etmek pek kolay değildir. Çocukların faal olarak iştirak ettikleri bir oyun iyi görünebilmektedir. Ancak, bir diğer açıdan bakıldığında ise, oyunu yönlendirecek eğitmen veya eleman eksikliği, oyundan beklenen eğitim desteği yönünü sekteye uğratabilir (Heseltine ve Holbrn, 1987).

Oyun kavramı ile en çok karıştırılan bir diğer kavram ise rekreasyondur. Oyun ve rekreasyon arasında bilimsel olarak aslında dikkat çekici farklar bulunmaktadır. Gold (1980)'a göre rekreasyon, kişinin kendi faydasına gerçekleştirdiği veya yaptığı rekreasyon faaliyetleri neticesinde kişideki değişiklikleri tanımlayan ve boş zamanda icara edilen herhangi bir eylemdir. Diğer

tarafından, Clawson ve Knetsh (1971) ise, rekreasyonu daha kısa biçimde ve boş vakit dâhilinde yapılan herhangi bir faaliyet olarak tanımlamışlardır. Bunun nedeni, daha ileride açıklanacağı üzere, aslında oyunun uzun zaman çocuğun asli işi olduğu gerçeğidir. Tanımlardan da anlaşılacağı şekilde, rekreasyon kişinin ruhi ve fiziki yenilenmesi anlamına gelirken, oyun bu yenilenmeleri kapsayan ve çocuğun mensubu olduğu çevreyi tanıması, anlaması ve uyum sağlaması için eğitici işlevi olan bir aktivitedir. Rekreasyon, özellikle yetişkin kişiler için önemli olsa bile, oyun süreci çocuğun gelişimini etkilediği için rekreasyondan çok daha önemli bir aktivite olmaktadır. Oyun ve rekreasyon birbirleriyle karıştırılan faaliyetlerdir. Benzer şekilde, her türlü spor aktiviteleri de bir oyun biçiminde algılanmaktadır. Spor, rekabete dayanan tabiatı ve yetişkin kişilerce yönetildiği için, özellikle çocukların gelişimlerini etkilemede pek etkin olmamakta, hatta çocuk gelişimini olumsuz biçimde engellemektedir (Heseltine ve Holbrn, 1987).

2.1.1. Oyun Türleri ve Sınıflandırılması

Oyun türleri, yaş gruplarına göre değişmektedir. Yaş gruplarının ve gruplara özgü gereksinimlerin bilinmesi oyun mekânının seçimini tayin eden faktörlerdir. Moore (1974), yaş gruplarını üç alt grup şeklinde sınıflandırmıştır. Bunlar;

- Beş yaş altı grup
- Beş yaş üstü grup
- Gençler grubu

Beş yaş altı grup, en genç grup olup, oyunda yavaş, araştırmacı ve mekânın sınırlı bir bölümünü kullanma eğiliminde olan kişilerdir. Diğer taraftan, beş yaş üstü grubunun oyun alanı ve alandaki mevcut tüm ekipmanları kullandıkları belirlenmiştir. Son grubumuz olan gençlerin ise, mekânları sosyalleşmek ya da uzun konuşmalar yapmak ya da buluşmak için tercih ettikleri görülmüştür (Moore, 1974).

Oyun mekânında oynanacak oyunlar başlıca dört gruba ayrılır. Bu ayrımı daha belirginleştirmek için, davranış biçimleri ile oyun esnasında malzeme kullanma durumunun göz önüne alınması gereklidir. En isabetli mekân seçimi ise bu sınıflandırmalar doğrultusunda gerçekleştirilirse ortaya çıkar. Oyun grupları, mekânın elverişliliği ve niteliğine göre azaltılabilir veya artırılabilir (Heseltine ve Holbrn, 1987).

- Vücudu dinlendirmek için gerçekleştirilen faaliyetler (Oyun kâğıdı oynama, oyuncak bebekle oynama, kitap okuma gibi).
- Fiziksel aktivite esaslı belli bir amaç için gerçekleştirilen hareketler (Belirli iki nokta arasında yürüme veya bisiklet kullanma gibi).
- Materyal kullanmaksızın yapılan hareketli faaliyetler (Koşma ve saklambaç oynama gibi).
- Materyal gerektiren hareketli faaliyetler (Bisiklete binme veya paten kayma gibi).
- Durağan çevresel materyaller ile yapılan faaliyetler (Ağaca tırmanma veya duvar üzerinde yürüme gibi).
- Sabit konumda olan bazı oyun elemanları ile icra edilen aktiviteler (Tırmanma, salıncağa binme veya kaydırdaktan kayma gibi).
- Top ile oynanan oyunlar (Basketbol, voleybol veya futbol gibi)
- Yaratıcılık gerektiren ve rol yapılan oyunlar (Tiyatro gibi).
- En temel malzemelerle yürütülen faaliyetler (Su ve kum ile oynamak gibi).
- Hayvanlar ve bitkiler ile yapılan eylemler.

2.2.2. Oyunun Çocuk Gelişiminde Etkileri

Çocuk dünyaya geldiğinde bilinçsiz ve saftır. Üstelik dünya o'nun için oldukça karmaşık ve anlamsızdır. Oyun, çocuğun gözünde dünyayı daha anlamlı kılar ve uyum sağlamasına yardımcı olur. Çocuğun işi oyundur. İleride gerçek hayatta, yetişkin bir kişi olduğunda devam ettireceği uğraşlara ve sorumluluklarını yerine getirmesine ortam sağlar. Oyunun çocuğun gelişimi üzerinde etkilerini şu şekilde sıralayabiliriz (Sülkan, 1980):

- Çocukta fiziki, moral, sosyal, bilişsel ve ahlaki gelişime yardımcıdır.
- Çocuğun zekâsını gelişimine destek olur, bir amaca yöneltir, dikkatini toplamasını sağlar, diğer kişilerle yaşayacağı sorunları etkili iletişimle çözmesini destekler, bedeni ve aklını uyum içinde kullanmasına neden olmuştur.
- Karar verme becerisini geliştirir.
- Yaratıcılığını geliştirir.
- Duygusal boşalmasını sağlar, yetişkinler kaynaklı baskı ve kısıtlamaların vereceği bunalımlardan kurtarır.

- Güzel karakter geliştirir, toplum kurallarına uymasını sağlar ve gerçek toplum yaşantısını öğretir.

2.2. Çocuk Oyun Alanları ve Parklar

Çocuklar için oyun alanları, parkların bir bölümünü veya tümünü kapsayabilirler. İyi tasarlanmış bir çocuk oyun alanı, çocukların farklı gereksinimlerini ve fiziki zorlamalarına olanak sağlar. Çocuk oyun alanı tasarımında dikkat edilmesi gereken şeyler; hafif eğimler, iyi bir drenaj, ekipmanlar dışında da basamaklar olması, ekipmanlarda farklı hareket olanaklarının ve güvenliğin sağlanmasıdır (Phillips, 1996).

Kentsel yeşil alanların önemli bir parçası da çocuk oyun alanları ve parklardır (Şişman ve Özyavuz, 2010). Oyun alanları, çocukların aşırı enerji kaynaklı saldırgan tavırlarını atmalarına yardımcı olur ve benlik gelişimini destekler (Ünal, 2009). Bir çocuk oyun alanı, 5 ila 16 yaş arası çocukların kullanımına uygun, sağlık ve güvenliği öne çıkaran ve çocukta yaratıcılığı destekleyen özel bölgelerdir (Yılmaz, Bulut, 2002). Oyun alanı planlanırken, yaş grubu, mekan ve konum, alansal büyüklük, erişilebilirlik, engelli erişimi, araç trafiğine uzaklık ve güvenlik ile rüzgar faktörlerine dikkat edilir (Arslan ve Yavuz, 2016).

Çocuk oyun alanı ve parklar; 0 ila 5 yaş, 6 ila 14 yaş (6-10 ve 10-14 yaş) olarak sınıflandırılır. Genellikle tavsiye edilen şey ise oyun alanlarının yaş grupları göz önünde tutularak birbirlerinden ayrı tutulmasıdır (Yücel, 2005). Oyun alanı tasarımı, alışılmış biçimde (sırası ile) veya bağlantılı sistem şeklinde gerçekleştirilmektedir (Yücel, 2005).

Oyun alanının, kum, su ve bitkiler gibi doğal unsurlar, duyuşal panolar, çocukta yaratıcılığı destekleyen sade malzemeler ile görseller içermesi gerekmektedir. Bunda sebep ise, çocukta bedensel, bilişsel ve duyuşal becerileri desteklemesidir (Bayraktaroğlu ve Büke, 2015). Tasarımda yaş gruplarının gereksinimlerine ve iklim özelliklerine dikkat edilir (Cengiz ve Doğaş, 2015; Uysal, 2015).

Bir oyun alanının kalitesi ve niteliği tayin eden faktörler sırasıyla şu şekildedir (Fanusçu, 1994; Wardle, 1990):

- Değişik oyun deneyimleri sunabilmesi

- Oyun esnasında doğal akış sağlayacak biçimde bağlantılı olması,
- Grup oyunlarına imkân vermesi
- Ekipmanların farklı işlevsellikleri olması (denge, kabiliyet ve esneklik gibi dinamik koordinasyonu gerektirmesi)
- Yaş gruplarına uygunluğu
- Ebeveyn ve çocuk tarafından kolay erişilebilmesi.

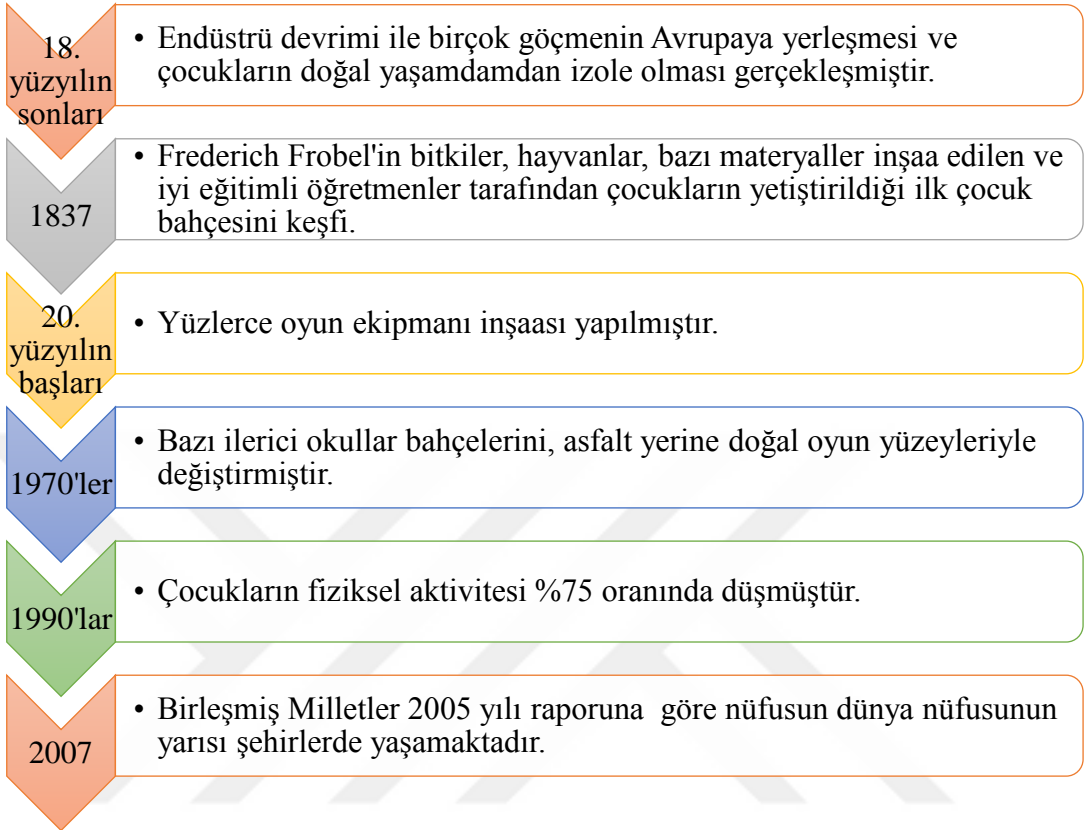
Oyun alanı tasarımında en önemli faktörlerden birisi de güvenlidir. Alanın rutin bakımının yapılması ve gerekli hallerde yenilenmesi önemlidir (Bulut ve Kılıçarslan, 2009).

Bir oyun alanı hitap ettiği yaş grubuna göre, salıncak, kaydırak, tahterevalli, kum havuzu, dairesel hareket elemanı, yatay bar ve merdiven ile hareket halkaları gibi donanımları da içermelidir (Yücel, 2005).

Oyun alanı etrafında araç trafiğine ve hızına kontrol getirilmelidir ya da kısıtlama getirilmelidir (Tandoğan, 2014). Özellikle sokaklar çocukların sıklıkla kullandıkları oyun alanlarıdır. Aileler güvenlik gerekçesiyle sokaklarda oyuna pek sıcak bakmamaktadır (Kirazoğlu ve Akpınar, 2015). Yoğun araç trafiği ve zayıflayan komşuluk münasebetleri de olumsuz etmenler arasında yer almaktadır (Kirazoğlu ve Akpınar, 2015).

Oyun sokaklarının durumunu araştıran çalışmalarda, çevre, materyaller, içerik, ulaşılabilirlik ve temizlik gibi konularda yetersizlikler olduğu görülmüştür. Ankara İlinde yürütülen bir çalışmada, sekiz oyun sokağından yedisinin araç trafiğine açık olduğu tespit edilmiştir. Bu durum, oyun sahalarının ana caddelere yakınlıklarının önemli bir olumsuz nitelik olduğunu göstermektedir (Kirazoğlu ve Akpınar, 2015).

Aşağıda modern oyun alanlarının önemli gelişmelerini içeren Çocuk Oyun Alanlarının Son Yüzyılı isimli şemanın ana hatları sadeleştirilmiş şekilde verilmiştir

(Kirazoğlu ve Akpınar, 2015).

2.2.1. Oyun Alanlarının Niteliği

Kevin Lynch (1977)'in 'Şehirlerde Yetişme' (Growing up in Cities) başlıklı eseri kamusal alanlarda gençlerin gereksinimlerine değinen sayılı birkaç kitaptan birisidir. Lynch'i izleyen araştırmalar ise bu konuda gençlerin sosyalleşebildikleri, etrafi izleyebildikleri ve görülmedikleri hususi rekreasyonlar içeren mekânların öneminden bahsetmektedir. Bu gibi yerlerin tasarımcılar tarafından dikkate alınması gerekmektedir (Leccese, 1994).

Çalışmamızda oyun alanlarının niteliği tasarımcı açısından ve eğitimci gözünden olmak üzere iki alt başlıkta incelenecektir. Şimdi bu nitelikleri sırasıyla açıklayabiliriz.

2.2.1.1. Tasarımcı Açısından Niteliği

Tasarımcıların çocuk oyun alanı tasarlarken odaklandıkları üç temel unsur bulunmaktadır. Bu unsurlar (Frost, 1985);

- Tasarım öncesi (İnsan faktörü, güvenlik, materyaller),
- Tasarım sırasında (Oyunlar, ulaşılabilirlik, bağlantı, modüler oyun elemanları),
- Tasarım sonrası (Eğitimi oyun liderleri)

Tasarım öncesi, sırasında ve sonrasında dikkat edilmesi gereken bu kıstaslar çocuk oyun alanının kullanılabilirliği ile doğrudan ilgilidir. Kullanılabilirlik, karar gruplarının doğru ve yerinde çözümler üretmesiyle gerçekleştirilebilir. Burada en önemli kıstaslar ise güvenlik, oyun çeşitliliğine olanak sağlamak ve oyunda yönlendirici ve eğitici oyun liderleridir. Ancak eğitimi oyun liderleri sadece belirli, sistemli ve bir kuruluşa bağlı oyun alanlarında var olabilmektedir. Oyun kalitesi de kullanılabilirliğin bir diğeri ölçütüdür. Oyunun kalitesini ise tayin eden faktörler oyun alanı ve oyun elemanlarının nitelikleridir. Oyun alanının ve oyun elemanlarının 'kalitesini' belirleyen nitelikler aşağıda sıralanmıştır (Heseltine ve Holbrn, 1987):

- **Zaman:** Çocuğun dikkatini oyunda tekrarlanmaya izin vermeden en uzun süre tutabilmek.
- **Değiştirilebilirlik:** Oyun alanının ve oyun elemanlarının sıklıkla değiştirilebilme olasılığı.
- **İlgi:** Oyun alanı ve oyun elemanı çocuğun kişisel beklentilere cevap verebilmesi.
- **İhtimaller:** Oyun alanının çocuğa sunduğu olanakların fazlalığı.
- **Uygunluk:** Oyun alanının farklı yaş gruplarına ve grupların beklentilerine cevap verebilmesi.
- **İşbirliği:** Oyun alanı ve oyun elemanlarının grup oyunlar ve aralarında işbirliğini teşvik etmesi.

2.2.1.2. Eğitimci Gözüyle Niteliği

Eğitimcilerin çocuk oyun alanında üzerinde durdukları kriterler aşağıda sıralanmıştır (Fanusçu, 1994):

- Oyun alanının 'oyun fonksiyonu'na göre tasarlanması ve ekipmanlarının bu amaca uygun seçilmesi.
- Peyzaj mimarları ile işbirliğine gidilmesi ve oyun alanının sorunlarına çözümler üretmek için beraber çalışma yapılması (Peyzaj mimarlarının sanatsal bakışı özgün çözümler üretmekle birlikte, nadir durumlarda bu

çözümlerin çocukların oyun alanına ilgisini azalttığı görülmektedir. Bu noktada eğitimci oyun alanını bir eğitim alanına dönüştürmede peyzaj mimarların yardımcı ve yol gösterici olur).

- Oyun alanının pasif eğlenceler içerdiği gibi aktif eğlenceler de içermesi ve yaratıcılığı geliştirmesi.
- Yarı-bitmiş özellikli oyun elemanlarına yer ve öncelik verilmesi (tırmanmak için bir ağaç olması dönme dolap ya da kum havuzundan daha değerlidir).
- Oyun alanı ve oyun elemanı seçiminde çocuk yaş gruplarına ve cinsiyete dikkat edilmesi.
- Oyun alanının değişik oyunları gerçekleştirecek işlevselliğe sahip olması (Büyük çocuklar için futbol sahası yanına kum havuzu konulmaması gibi).
- Fiziksel oyunlar yanında, örneğin kız çocuklarının bebekleri ile oynayabilecekleri gibi, bazı düşsel oyunların.
- Peyzaj mimarlarının yaratıcılık değeri olmayan ekipmanları (kaydırak gibi) alanın merkezine koymamaları ve yerleştirmeye dikkat edilmesi.

2.2.2. Oyun Elemanının Seçim Kriterleri

Çocuklar açısından yaratıcı oyun deneyimleri yaşayacakları kaliteli oyun alanı önemlidir. Bu bölümde oyun alanında kullanılacak olan ekipmanların özellikleri, kaliteleri ve çocuk üzerindeki etkilerine değinilecektir. Oyun elemanın niteliği, sunabildiği oyun seçenekleri, oyunların ilgi çekici olması yanında, kullanılan malzemelerin kalitesi ve dayanıklılığı oyun güvenliğinin sağlanması açısından ele alınmak durumundadır (Fanuscu, 1994).

2.2.2.1. Güvenlik

Modern oyun alanlarının geleneksel oyun alanlarına göre daha kompleks ve güvenli oldukları görülmektedir. Burada dikkat edilmesi gerekli detay ise oyun elemanı için şart olan güvenlik bölgesinin kullanılıyor olmasıdır. Araştırmalar çocuk oyun alanlarında en sık karşılaşılan kaza türünün düşme olduğunu göstermektedir. Düşmelere karşı alınabilecek önlemler üç başlıkta toplanabilir (Beckwith, 1985):

- **Kullanılan oyun elemanı altına, düşme esnasında yaralanmalara yol açmayacak malzemelerin konulması:** Bu tip bir malzeme seçimi zordur. Çünkü optimum bir malzeme bulunmamaktadır. Kum, sentetik kauçuk veya plastik döşemeler ile yonga kullanılabilir.

- **Kullanılan elemanın yerden yüksekliğini düşürmek:** Bu tartışmalı bir olgudur. Çünkü kişiler ekipman ne kadar yüksek ise, çocuğun oyundan o derece hoşlanacağını düşünmektedirler. Yerden yüksek ekipman gençler için sunulacaksa, yüksek oyun elemanları kullanılabilir. Beş yaş altı çocuklar açısından yükseklik 4,5 m olduğunda, düşmesi daha yüksek olasılıklıdır. Burada dikkat edilmesi gereken detay, oyun alanında her zaman gözetmen bir eğitimcinin olmayacağı ve küçük çocukların elemanı kullanmak isteyebilecekleridir
- **Düşmeler engelleyebilecek bariyerlerinin yerleştirilmesi:** Bu tip bariyerler zeminden yükseltilmiş yüzeylerde kullanılmaktadır. Zeminden 75 cm ve daha yüksek platformlar, ahşap yüzeyler ve yürüyüş alanları 95 cm yüksekliğinde koruyucu bariyerler ile çevrelenmeli, bariyer yükseltilmiş yüzeyi çevirmelidir. Burada amaç, düşmeyi engellemek ve düşmeye sebep olacak tuzakları tahmin ederek bariyere tırmanılmasına engel olmaktadır. Çevreleyici bariyer ihtiyacına cevap verebilecek elemanlar arasında, masif paneller, ahşap çıtalı paneller ve dikey bariyerler ile ortak kullanılan metal borular bulunmaktadır. Oyun elemanları üreten firmalar iki veya daha çok yatay sıralı çevreleyiciler üretmektedirler. Diğer taraftan, bu özellikler ise bariyerin '*tırmanılabilir olmama*' koşulu ile ters düşmektedir. Kaza ihtimalini düşürürken oyun kalitesini olumsuz biçimde etkilenebilmektedir. Firmalar, masif ahşap panelleri delikli üretilirler ve bu sayede çocukların uzaktan takibini sağlamayı amaçlarlar. Çevreleyici elemanlara bir diğer örnek ise, çocuğun uzaktan kontrolünü tümüyle sağlayan, zeminden 95 cm yüksekliğinde yatay bir eleman ve bunları zemine bağlayan dikey borulardan oluşmuş bariyerlerdir. Bu tip bariyerler beklentileri gerçekleştirmeye çok daha uygundur.

2.2.2.2. Dayanıklılık

Bir oyun elemanı için güvenlik bağlamında sıralanan tüm tedbirler alınırsa, oyun alanında sorun yaşanması olasılığı azalmaktadır. Ancak alınacak güvenlik tedbirleri yanında oyun elemanının dayanıklılığı da ayrıca önemli bir faktördür (Beckwith, 1985).

Çocuk oyun elemanlarında dayanıklılık ve güvenliği bir arada sağlamak önemlidir. Oyun elemanlarında malzeme seçiminde bilinen en iyi çözüm ise ahşap

platformlar ve metal bağlantılar kullanmaktadır. Metal bağlantı elemanlarının ömürleri yüksektir, dayanıklıdır ve galvanizleme yapılması çözümü artırmaktadır. Son yıllarda geliştirilen 'toz kaplama' (Powder Coating) teknolojisi sayesinde, polyester esaslı oyun elemanı kuru fırınlama yöntemiyle dayanıklı hale getirilmektedir. Bu uygulama sayesinde farklı renk seçenekleri sağlanmakta, az iletken, sıcak havalarda daha serin, soğuk havalarda ise daha az yapışkan malzeme bulmak mümkün olmaktadır. Dayanıklılık, konstrüksiyonun fiziki tahribe (vandalizime) karşı da dayanıklı olmasını kapsamaktadır. Son yıllarda, montajı ve demontajı son derece kolay takılıp- sökülebilen elemanlar üretildiği için, bu tip konstrüksiyonlarda tahribata daha sık rastlanmaktadır. Bu olumsuz durumu önlemek için bağlantı elemanlarının özel koruyucular, başlıklar ve ahşap malzemeden tercih edilmesi sağlamlıklarını artırmaktadır. Nem değişimi özellikle ahşap elemanlar için sorundur ve gevşemelere yol açmaktadır. Bu sebeple, rutin bakım ve gevşemelere karşı sıkılaştırmaya dikkat edilmesi lazımdır. Plastik eleman kullanımı da son dönemde artmıştır. Plastik (polimer) bazlı malzemeler, yanıcı ve kırılabilir olan fiberglasın tersine daha mukavemetli ve ahşaptan daha dayanıklı olup, oyun alanını çocuk için fazlasıyla uygun ve güvenli hale getirmektedirler (Beckwith, 1985).

2.2.3. Çocuk Oyun Alanlarının Sınıflandırılması

Park içerisinde oyun alanları ve ekipmanlarının tasarımı kullanıcıların yaş gruplarına göre değişim göstermektedir. İmkânlar dâhilinde oyun alanları tasarlanırken yaş gruplarına göre değerlendirilmektedir. Bu durumda oyun alanlarının kullanımı açısından önem arz etmektedir. Oyun alanları çocukların yaş gruplamasına göre iki ana grupta değerlendirilmektedir. Bu gruplar ise,

- 0-5 yaş grubu ve
- 6- 14 yaş grubudur.

2.2.3.1. 0-5 Yaş Grubu Çocuk Oyun Alanları

0-5 yaş grubu çocuklar, ekipmanlar üzerinde ya da kum havuzunda oynamaktan, oyun arabalarını çekmekten ve bisiklete binmekten hoşlanırlar. Ebeveyn ve çocuklara güvenlik hissi vermek, evcil hayvanların alana girişlerini engellemek amacıyla alanının etrafını çevirmek ve oyun alanına 1'den fazla sayıda giriş/çıkış seçeneği sunmak önerilmektedir (Marcus ve Francis, 1997).

Büyük çocukların oyun alanının küçük çocukların alanından ayrı tutulması önemlidir. Mümkünse, farklı yaş gruplarının alanları arasında Eğer yer müsaitse yaş grupları arasında açık alanlar bırakılarak güvenlik bölgeleri oluşturulmalıdır. Yer kısıtlı ise; iki oyun alanı birbirlerinden çitler ya da bitkilendirme ile ayrılabilir. Oyun ekipmanı (salıncak, kaydırak, kum havuzu, tahterevalli ve oyun evi gibi) küçük ebatlarda seçilmelidir. Yetişkin çocuklar için dayanıklı malzemeden üretilmiş elemanlar kullanılmalıdır. Ebeveynlerin çocuklarını, özellikle 0 ila 5 yaş arası grup, kontrol etmeleri için alan etrafından banklar konulmalıdır (Marcus ve Francis, 1997).

2.2.3.2. 6-14 Yaş Grubu Çocuk Oyun Alanları

6 ila 14 yaş grubu çocuk oyun alanları; 6 ila 10 ve 10 ila 14 arası olarak iki ayrı kategoride değerlendirilmektedir.

Oyun alanı müsait ise 6-14 yaş oyun alanlarını; 6-10 yaş kız ve erkekler, 10-14 yaş erkekler, 10-14 yaş kızlar şeklinde tasarlamak başarılı sonuçlar vermektedir. 6 il 10 yaş arası çocuklar için tırmanma, kayma, bacaklar ve eller ile asılma, suyla, çamurla veya kumla oynamak gibi faaliyetlere olanak sağlayan ekipmanlar ile salıncak, tahterevalli, tırmanma aleti, kaydırak, yatay merdivenler ve barlar, halkalar, atlıkarınca ve su havuzu olabilir. Ekipmanlar yerleştirilirken yakınlarındaki yapı, çit ya da diğer ekipmanlardan minimum 4,57m uzağa konulmalıdır. Topoğrafya yapılacak değişiklikler ise koşma, yuvarlanma, tırmanma ve kayma gibi eylemlere fırsatlar sunmaktadır. Spor oyunları için düz çim alanlar ve bazı geleneksel oyunlar (körebe, seksek ve yakan top gibi) içinse kaplanmış düz zeminler düşünülmelidir (Marcus ve Francis, 1997).

Bitkisel düzenlemelerde ise çiçekli ve meyveli ağaçlara öncelik verilmeli, çocukların tırmanma faaliyetleri unutulmamalı, dayanıklı ancak alçak dallı türler kullanılmalı ve özellikle su oyunları için olanaklar yaratılmalıdır (Marcus ve Francis, 1997).

10 ila 14 yaş arası çocuklar için mahremiyet önemlidir. Bu gruptaki çocuklar yetişkinleri istemezler, kendi aralarında sahiplenebilecekleri korunaklı ve kuytu yerleri tercih ederler. Oyun aletleri ise çoğunlukla jimnastik yapmalarını sağlayacak olan ekipmanlardır. Erkekler için yatay barlar, trapez, paralel halkalar; kızlar için ise jimnastik tipi ekipmanlar sağlanmalıdır. Bu yaş grubu çocukların organize oyunlara ilgileri yüksektir. Moore'un (1989)'un araştırmasında, kızların salıncaklara,

erkeklerin ise tırmanma aletleri ve top oyunlarına ilgilerinin yüksek olduğu görülmüştür (Fisher, Bell, Greene ve Baum, 1996).

2.2.4. Oyun Alanlarının Türleri

Bu başlık altında oyun alanı türlerine başlıklar halinde değinilecektir.

2.2.4.1. Geleneksel Oyun Alanları

En sık görülen oyun alanı tipi geleneksel oyun alanlarıdır. Geleneksel oyun alanları tekdüze ve standart malzemelerden oluşur. Aletler genellikle tek kullanıma cevap verecek özellikte olup, tek başına kullanılır ve büyük kas aktivitesine ve motor gelişime dönüktür. Geleneksel oyun alanında en sık rastlanan alet ise salıncaktır. Salıncak dışında, kaydırak, tahterevalli gibi kas geliştirici aletler vardır. Ancak, geleneksel alanlar bilişsel ve sosyal oyuna olanak sağlamazlar (Bal, 2005; Pehlivan, 2005; Tekkaya, 2001).

Avantajları:

- Aletler genellikle çocukları cezbedici ve güçlü oyun algısı yaratacak tiptedir.
- Malzemeler daha çok fiziki gücü geliştiricidir.
- En sevilen oyunlar ise sallanma ve kaymadır.

Dezavantajları:

- Yaratıcılık teşvik edilmez.
- Güvenlik düşük olup, metal malzemeler emniyeti azaltmaktadır (sert salıncaklar ve kaydıraklar gibi).
- Sosyalleşme ve grup oyunlarına pek elverişli değildir.

2.2.4.2. Çağdaş (Heykelsi) Oyun Alanları

Çağdaş oyun alanı, sürekli bir yapı formunun bütün parçalarını birleştiren oyun alanlarıdır. Genellikle mimarlar veya peyzaj mimarları tarafında planlanır. Arazi ve malzeme heykelimsi kullanılır, durağandır, su ve fiskiyeler, tırmanma tepeleri, tüneller içinde yapılmış kayak yerleri bulunmaktadır. İçinde çocuklar dışında hiç bir şeyin hareket etmediği görülmektedir. Bunun yanında, üstün özelliklerle donanmış ya da çok işlevselli yapılarıdır. Bu sebeple, süreklilik arz eden bir parçanın farklı parçalarını birleştirme ya da bağlantılandırmayı gerekli

kılmaktadır. Sayıca az görülür, maliyeti yüksektir, çocukların daha fazla sevdikleri ve eğitici yönü güçlü bir alandır (Pehlivan, 2005).

Avantajları:

- Eğitici yönü yüksek oyunlara fırsat verir.
- Esnektir ve büyük çocuklar tarafından beğenilir.
- Çocuklar özellikle sudan etkilenirler.
- Sosyal oyun, gözlemlene ve sakin oyun alanları yönleriyle geleneksel oyun alanlarından daha iyi durumdadır.
- Peyzaj (bitki ve ağaçların kullanımı) ebeveynler ve çocukların hoşuna gider.
- Sahip oldukları bazı özgün karakteristikler (kuşatılmış alanlar gibi) belirli oyun davranışlarının geliştirilmesine fırsat tanır.

Dezavantajları:

- Maliyeti yüksektir (yüksek beton kullanım oranı ve toprak doldurma gibi).
- Adale geliştirme aletleri mevcut olmadığı için çocukların hızlı sıkılmalarına yol açar.
- Komplikedir.
- Geri çekilme, mahrumiyet ve ortak kullanım gibi sorunlara yol açabilmektedir.

2.2.4.3. Macera Oyun Alanları

Macera oyun alanları, çağdaş oyun alanlarının karşıtı oyun alanlarıdır. Bu tip oyun alanında aletler statik değildir. Çocuklar, oyun çevresini kendisinin yaratacağı el aletleri ile yaratır. Macera oyun alanları, “*yönlendirilen oyun* değil “*katılımcı oyun*” olanağı tanır. Burada en önemli figür lider, lider olmadan bu alanda çalışma olmaz ve görev alacak lider çoğunlukla gönüllü bir yetişkin kişidir. Macera oyun alanlarında çocukların elemanları yaratıcı kullanmaları ve çevrelerini biçimlendirmeleri beklenir. Bu yönüyle, macera tipi alanlar aslında çocukların oyun gereksinimini en çok tatmin eden ve karşılayan alanlardır. Lider, çocuklara aletlerin kullanımını öğretmek ve devamında çocukları serbest bırakmaktadır. Esnek yapısı ile oyun liderinin ihtiyaç duyduğu bilişsel, sosyal ve fiziksel gelişime imkân tanır. Emniyetlidir ve çocuklar arasında yardımlaşma duygusunun öğrenilmesine olanak sağlar (Pehlivan, 2005; Tekkaya, 2001). Ancak, görsel açıdan en az çekici ve az

estetik olmalarına rağmen, çocukların en uzun süre zaman geçirdikleri oyun alanıdır (Bal, 2005).

Avantajları:

- Sosyal ve fiziksel açıdan oyunu geliştirici ihtiyaçları karşılar.
- Güvenlidir.
- Çocukların yardımlaşma, problem çözme ve kendilerini keşfetme yeteneklerini sağlar.

Dezavantajları:

- Pis ve hijyenik olmadıkları konusunda ebeveynlerden itiraz gelebilir.
- Ebeveynlerin oyuna karışması çocukları engelleyebilir.
- Çoğunlukla okul çağı çocukları kullanırlar; bu durum küçük çocukları kısıtlayabilir.

2.2.4.4. Yaratıcı Oyun Alanları

Yaratıcı oyun alanları, çocuklara kendi çevrelerini yaratabilecekleri modüler bölümler sağlayan, tasarım ve donanımda çeşitliliği olan, çoğunlukla kum gibi şekillendirilebilir malzemeler içeren oyun alanlarıdır. Bu tip alanlara (tekerlekli araç alanı, su ve kum alanı, tırmanma, sallanma ve fantezi oyunu gibi) komplike unsurlar bulunabilir. Yaratıcı oyun alanı, çocuklara sorun çözme konusunda çok yönlü esnek yaklaşım kazanma fırsatı sağlar. Diğer taraftan, bir tasarımcı için bu tip oyun koşullarını sağlamak oldukça güç olmaktadır. Bu sorun ise hareket edebilen veya değiştirilebilen esnek elemanlar ile aşılabılır. Geleneksel oyun donanımı kullanımının yaratıcı oyunu azalttığı görülmektedir. Bu tip sistemin en büyük dezavantajı ise, modüler sistemin çocuğun serbestliğini engellemesi ve alet kullanımını kısıtlamasıdır (Pehlivan, 2005; Tekkaya, 2001).

2.2.4.5. Özel Oynama-Öğrenme Alanları

Engelli çocuklar için özel olarak yapılmış yumuşak yüzeyler, hafif eğimler, sesler, renkler içeren oyun alanlarıdır. Özel Oynama-Öğrenme alanları, Engelli çocuklara olağan oyun fırsatı sunar. Ancak, engelli çocukların diğer çocuklardan ayrı istenmeyen bir durumdur (Ünal, 2009).

Avantajları:

1. Engelli çocuklara olağan oyun oynama fırsatı sunması.
2. Sosyal, fiziksel ve toplu oyun için uygun koşullar içermesi.

Dezavantajı:

1. Engelli çocukların engelsiz diğer çocuklardan izole edilmesi.

2.2.4.6. Diğer Oyun Alanları

Yukarıda zikredilen oyun alanları dışında yaygın olarak rastlanan diğer türler ise, çevresel alanlar, kendi kendine yap eğlence parkları, küçük çocuklar için oyun alanları ve yoğun oyun alanlarıdır (Pehlivan, 2005).

Oyun alanları ve çevreleri, öğrenmede çeşitlilik sağlarlar. Oyun alanı tasarlanırken dikkat edilmesi gereken detayları şu şekilde sıralayabiliriz (Alqudah, 2003):

- a) Tasarım, aktif-pasif oyun, kurallı-kuralsız, dramatik-fantastik oyun, kas aktivitesi gibi farklı aktiviteleri ayrı bölgelemelidir.
- b) Çocuk, oyun alanları arasında tercih yapabilmelidir.
- c) En sessiz aktivite alanın merkezine yerleştirilmesi, etrafına aktif alanlar konulmalıdır.
- d) Dolaşım (sirkülasyon) döngüleri ve aktivite bölgelerini tarif edecek biçimde olmalıdır. Örneğin, hareket alanı temiz ve oyun araçları etrafında engel olmayan alanlar yaratılmalıdır.
- e) Su olmalı, her yaş çocuk açısından bir oyun aracı olduğu unutulmamalıdır.
- f) Oyun alanının, çocuğa keşfetme, gözlem yapma, problem çözme, deneme-yanılma, yeni becerileri test edebilme, mücadeleyi kazanma, fiziki yeteneklerini keşfetme ve özgüvenini artırma fırsatı sağlamalıdır.
- g) Çocuklar hız duygusundan ve motor koordinasyonun değişiminden hoşlandıkları için, örneğin, kaydıraklarda eğim açısının 30°'yi aşmaması sağlanmalıdır.
- h) Çocukların alana güvenli ulaşmaları için trafik yolu oyun alanı etrafından geçmemelidir. Trafik yolu yakınındaki oyun alanlarında sağlık açısından riskli hava kirliliği, egzoz, duman olacaktır. Doğru peyzaj ve bitkilendirme ile bu olumsuz etki azaltılır.

- i) Oyun alanlarında oturma ve konuşmanın başlıca işlevlerdir. Oturma alanları çocukların dış mekân aktivitelerinin dörtte biri oranında olduğu için, bu detay gözden kaçırılmamalıdır.
- j) Oyun alanlarında renk çocukların ruh hallerini etkiler ve seçimlerini belirler. Renk seçimi, çocukların duyguları ve tepkileri uyaracak ve güçlendirecek şekilde olmalıdır.
- k) Oyun alanları yılı içinde değişken iklim koşullarına uygun olmalıdır. Özellikle, rüzgâr ve güneşe karşı koruyucu tedbirler içermelidir.
- l) Oyun alanı çocuklara kendilerini evlerindeki gibi güven ve emniyette hissettirmelidir.
- m) Oyun alanı, çocuğa kendisini evinin dışında ancak kendine ait bir mekân kimliği ve psikolojisi vermelidir. Çocuklar tarafından hafızada kalıcı ve kolay hatırlanacak imge olması gerekir.

2.2.5. Oyun Alanlarının Bakımı

Eksik ve plansız bakımlar çocukların yaralanmalarına yol açabilir. Bu nedenle periyodik (düzenli) bir takvime göre kontrolleri gerçekleştirilmelidir. Oyun alanlarında emniyet ve bakım kontrolleri için Amerikan CPSC (U.S. Consumer Product Safety Commission) talimatlarına uyulması gerekir. Oyun alanları içindeki ekipmanlar yüzeye sabitlenmeli, metal, ahşap ve plastik gibi malzemelerin bakımları yapılmalıdır. Bakım programı günlük, haftalık, aylık olacaktır. Bütün çalışmalara ilave olarak yılda iki kere genel kontrolleri yapılmalı ve bakım sonuçları dosyalanmalıdır (Phillips, 1996).

2.3. Rekreasyon Kavramı

Tarih boyunca çalışma zamanı insanoğlunu yıpratmıştır. Bu sebeple, çalışma zamanları dışından kişiler kendileri için bir şeyler yapmak, yenilenmek, güç tazelemek ve hayata kaldıkları yerden tekrar başlamak istemiştir. Bu sebeple, kişiler çalışma zamanına verdikleri önemin yanında, çalışma dışı zamanın kullanımına da ayrı bir önem vermişlerdir. Günümüzde bu önem yoğun çalışma hayatı sebebiyle artarak önem kazanmaktadır. Çalışma zamanı dışındaki kalan boş zamanın kullanımını “rekreasyon” kavramını yaratmıştır (Soyer ve Can, 2003).

Çağımızda toplumların refah ve kültür düzeylerinin bir göstergesi olarak kabul edilen spor, sosyal ve kültürel yaşamda giderek önem kazanmaktadır. Modern

toplumlarda boş zamanın değerlendirilmesinde en sık başvurulan yollardan birisidir. **Spor**, boş zaman değerlendirmede önemli bir hareket alanı sağlar. Ancak, **rekreasyon** sporun toplum açısından benimsenmesi, yaygınlaşması ve sportif başarılar elde edilmesinde önemlidir. Rekreasyon bireyin en temel gereksinimi olup, faaliyetler genellikle içten gelen istekle yapılır. Boş zaman faaliyetlerinin olması, o ülkenin sosyal ve iktisadi gelişmişlik düzeyi ile ilgilidir. Teknoloji üreten ve geliştiren ülkeler, aynı zamanda boş zaman faaliyetlerine imkân verecek ortamları sağlamakta, özellikle sporun gelişmesine destek vermektedir (Güngörmüş vd., 2006).

Üniversite tahsili kişiye hayatın geri kalanında davranış biçimlerini oluşturmasını sağlayan önemli bir dönemdir. Bu süreçte elde edilen her pozitif tutum kişiyi daha mutlu kılacak ve ileriye götürecektir. Bu sebeple, boş zaman ve rekreasyon üniversite öğrencileri için akademik eğitimin bir parçası olarak yer almalıdır. Serbest zaman ve rekreasyon hayatın her aşamasında kişinin psikolojik, sosyal ve fiziksel faydalar edinmesini sağlayacak olan deneyimler yükleyecektir.

Üniversitelerin rekreasyon bölümlerinin yüksek öğrenim gençliği üzerinde ciddi rolü ve önemi bulunmaktadır. Rekreasyon faaliyeti okul yaşamının bir parçası olup, zamanın büyük çoğunluğunu derslerde ve laboratuvarlarda geçiren her öğrenciler açısından katılımları gereklilik olmuştur. Bu sebeple, üniversiteler, faaliyet programlarına öğrencilerin dinlenmeleri, modern yaşamın yorucu temposuna ve okul çalışmalarının dayanmaları açısından nitelikli faaliyetler koymalıdır (Çamlıyer, 1991).

Yurttaş sağlığı sosyal devletlerin güvencesi altındadır. Bu güvence kapsamında, devlet verdiği sağlık hizmetlerinin koruyucu ve önleyici olmasını ister. Hekimlerin sağlıklı yaşamak için önerilerinden birisi ise canlının en ideal seviyede hareketliliğinin sağlanmasıdır. Fiziksel hareketlilik için ortaya konan olgu ise spordur. Sportif etkinliğin niteliği ne olursa olsun, hangi kademe ve yaşlarda yapılırsa yapılsın, bu tür etkinlikler bir çeşit eğitim gerektirir (Çamlıyer, 1991).

Bireyin yaşam kalitesi serbest zaman olanaklarıyla artabilir. Bu aşamada, rekreasyon önemli bir araçtır. Sağlanan hizmetler sayesinde yaşam doyumunu yükselmekte ve zamanla kişisel gelişim için en büyük kozlardan birisi olmaktadır. Olumlu rekreasyon, kişilere başarmanın mutluluğunu yaşatacak ve üretken bir hayat geçirmelerini sağlayacaktır. Aktif yaşamın devamı ve sağlığın korunmasında ilk

kural, bireyin yaptığı işte benliğini gerçekleştirilmesi, akut ya da kronik dönemde pozitif sonuçlar elde etmesidir (Hemingway, 1996; Yancı, 2010).

2.3.1. Rekreasyonun Özellikleri

Rekreasyonun birçok araştırmacı tarafından kabul edilebilen temel özelliklerini şu şekilde sıralayabiliriz (Hacıoğlu, Gökdeniz ve Dinç, 2015:31-33);

- Rekreasyon, rekreatif etkinliklere (yüzme, gezi ve spor gibi) katılma sonucu oluşan bir tecrübedir.
- Rekreasyon faaliyetlerine katılımı birey önceden ve isteğine bağlı biçimde belirler.
- Rekreasyonun kendine özgü bir çekici yönü (havuzun büyüklüğü, oyun çeşitleri, gösteriler gibi) bulunur.
- Rekreatif faaliyetlere kişiler kendi istek ve iradeleri ile gönüllü ve zorlamaya maruz kalmadan katılırlar. Kişinin serbest tercihi verebilmesi için de çeşitli faaliyetlerin olması ve kişinin içlerinden kendisine en uygun tercihi yapabilmesi gereklidir.
- Rekreatif faaliyetler kişilerin başka bir işle meşgul olmadıkları boş zamanlarında olur.
- Rekreasyon çok çeşitli faaliyetleri (oyun, eğlence ve dinlenme gibi) kapsayan tek bir eylem şekli değildir.
- Açık veya kapalı alanlarda ve farklı iklim şartlarında uygulanabilir, esneklik (Farrell ve Lundegren, 1999:207).
- Rekreatif faaliyetler kişiye bireysel ve toplumsal özellikler kazandırır (Tezcan, 1982:7). Bu tür faaliyete katılma fiziksel toplumsal gelişme, sağlık ve iyi vatandaşlık gibi kişilik özellikleri kazanmaya yardımcı olur.
- Rekreatif faaliyetlere devamlılık zorunluluğu olmaz. Kişi, en çok yapmak istediği faaliyeti boş zamanında yapabilir.
- Rekreasyon, katılımcıya haz, mutluluk ve neşe sağlar, Yapılan etkinlikten zevk almak demek kişinin ruhsal ve bedensel doyuma ulaşması demektir. Çünkü kişi bunu kendisi için bir ödüllendirme gibi algılar.
- Rekreasyon, evrenseldir ve insanlığın müşterek dilidir.

- Rekreasyon, bir etkinlik yapılırken, başka diğer etkinliklerin yapılmasına sağlayacak olan kişinin ilgi duyma yönünü artırır.
- Rekreasyon, bireyin kendisini ifade etme ve yaratıcı olmasına olanak verir.
- Rekreasyon etkinlikleri, rekreasyon uzmanları tarafından icra edilir.
- Rekreasyon, planlama yeteneğine sahip olan veya olmayan kişilerin katılımı ile organize veya organize olmayan yerlerde yapılabilmektedir.

2.3.2. Rekreasyon Faaliyetlerinin Sınıflandırılması

Rekreasyon faaliyetlerinin sınıflandırılması iki başlık altında incelenebilir.

Bunlar;

1. Amaçlarına göre,
2. Çeşitli kriterlerine göre şeklinde gruplandırılabilir.

-Amaçlarına göre rekreasyonun sınıflandırılması

- **Dinlenme amaçlı etkinlikler;** Boş zamanın yalnızca istirahat amacıyla bir diğer ifadeyle beden ve ruh sağlığının korunması için faaliyetlerdir.
- **Kültürel amaçlı etkinlikler;** Sanat ve tarihi eserlerin, müzelerin, gezilmesi ve diğer benzer kültürel faaliyetlerdir.
- **Toplumsal amaçlı etkinlikler;** Sosyal ilişkiler kurmak ve geliştirmek amaçlı etkinliklerdir.
- **Sportif amaçlı etkinlikler;** Aktif spor yapmak ya da seyirci, taraftar, yönetici veya başka bir koşulda pasif etkinliklerdir.
- **Turizm amaçlı etkinlikler;** Öncelikle tatil dönemlerinde diğer yerleri gezmek ve ziyaret etmek amaçlı faaliyetlerdir.
- **Sanatsal amaçlı etkinlikler;** Sanat dallarından en az birisi ya da daha fazlasına katılarak yapılan faaliyetlerdir.

-Çeşitli kriterlere göre rekreasyonun sınıflandırılması

Yaş faktörüne göre; Çeşitli yaş gruplarının kendi özelliklerine göre tercih ettikleri etkinlikler.

- **Katılımcıların sayısına göre;** Ferdi, grup, kitlesel ya da aile formunda katılan etkinlikler.
- **Zamana göre;** Günlük, haftalık, aylık ve yıllık; yaz, kış ya da her mevsimde yapılabilen etkinlikler.
- **Kullanılan mekâna göre;** Açık (ormanlar, dağlar ve su bölgeleri gibi) veya kapalı alanlarda yapılan etkinliklerdir (Akesen, 1978).
- **Sosyolojik içeriğine göre;** Lüks, geleneksel ya da belirli halk kesimlerinin desteklemesiyle katılımın sağlandığı etkinliklerdir

Rekreasyon özel işlevi dikkate alınarak belirli eylem ve durgunluk hallerine göre de sınıflandırılabilmektedir.

- **Ticari rekreasyon:** Kişilerin rekreatif ihtiyaçlarını kurum ve kuruluşların sunduğu hizmetlerden masrafsız karşıladıkları veya belli bir ücret karşılığında hizmet aldıkları faaliyetlerdir.
- **Sosyal rekreasyon:** Kişilerin farklı biçimlerde bir araya gelerek yemek yemeleri gibi faaliyetlerdir. Bu tip eylemler gelir düzeyiyle yakından ilişkili olup, gelir düzeyi yükseldikçe sosyal rekreasyon faaliyetlerinin de yükseldiği bilinmektedir. Özellikle, modern ve metropolitan kentlerde yaşayan yüksek eğitilmiş ve gelir seviyesi fazla kişilerde yaygın biçimde görülmektedir.
- **Uluslararası rekreasyon:** Gelişen boş zaman anlayışıyla beraber uluslararası seyahatler ve turistik faaliyetlerdir.
- **Estetik rekreasyon:** Eğitim ve kültür düzeyi yüksek kişiler için geçerli pasif rekreatif eylemlerdir(sanatsal olayları takip etme ve katılma gibi).
- **Fiziksel rekreasyon:** Açık veya kapalı alanlarda yapılan spor faaliyetleridir. Mali açıdan külfet getirir (yüzme havuzu, spor sahaları gibi tesisleri kullanmak).
- **Orman rekreasyonu:** Arazi ve su kullanımı amaçlı faaliyetlerdir. Kullanım açısından orman rekreasyon eylemleri; 1. yoğun, 2. az yoğun veya dağınık eylemler olarak planlanabilmektedir.

Rekreasyon; kent içi ve daha çok tercih edilen kırsal rekreasyon faaliyetleri şeklinde ikiye ayrılabilir:

- **Kent içi rekreasyon etkinlikleri;** kent merkezli, açık ya da kapalı ortamlarda yapılan faaliyetlerdir. Bu tip faaliyetler daha çok, kısa süreli boş zamanlarda ve ulaşımın yakın ve kolay olduğu durumlarda oluşur.
- **Kırsal rekreasyon etkinlikleri;** Geniş arazi ve bazı doğal özellikler gerektirdiğinden kent içinde yapılamayan ancak kırsal alanda yapılabilen faaliyetlerdir. Başlıca örnekler arasında, doğa yürüyüşleri, su sporları, kampçılık, buz pateni ve kayma, dağcılık, motorlu sporlar, balık tutma, yüzme ve dalış, bisiklete binme, doğa incelemeleri, arkeoloji, mağaracılık, avcılık, atıcılık ve piknik yapma gelmektedir. En yaygın ve geniş biçimde yapılan kırsal faaliyet ise kampçılıktır. Kampçılık, spor ve bir yaşam tarzıdır. Açık hava, doğa ile yakınlık ve iç içelik özgürlük kampçılığın üç temel ögesidir (Sağcan, 1986). Kampçılık eğitimi ile insanlar,
 - Edindikleri doğal becerileri yaşamlarında kullanma olanağı bulurlar.
 - Tabiat ve hayvan sevgisi gelişir.
 - Ekip çalışması ile özgüveni geliştirir.
 - Doğal kaynakları ve tabiatı yakında tanır.
 - Rekreatif liderlik için fırsatlar yaratır.

Rekreasyon, kişinin etkinliklere katılım tarzları göz önüne alınarak sert-aktif (spor yapmak, araştırma yapmak, el işi, nakış işlemek, yün örmek, seyahat etmek gibi) ya da yumuşak- pasif (TV izlemek, radyo dinlemek, sinemaya tiyatroya gitmek, amaçsız dolaşmak, kahveye gitmek, spor müsabakalarını seyretmek gibi)) olarak gruplandırılabilir (Abadan, 1961).

Boş zamanını boş geçiren kişilerin donuklaştıklarını, gerilediklerini, kendilerini değersizliklere kaptırdıklarını, zamanla cahilleştikleri görülmektedir. Rekreasyon anlayışının geliştiği toplumlarda, rekreatif teşebbüsler ve ilgili bir sektör oluşmaktadır. Özellikle, kahve alışkanlıkları sömürülerek, bu konuda örgütler ve değişik ticari kuruluşlar yayılma fırsatı bulabilmektedir (Köknel, 1981).

2.3.3. Rekreyasyona Duyulan İhtiyacın Nedenleri

Bireyi rekreasyona yönelten faktörler; cinsiyet, gelir, eğitim, yaşanılan yer, yaş gibi demografik etkenlerdir. Rekreatif etkinliklere katılım için kişileri güdüleyen etkenleri incelemek ayrıca önemlidir (McLean, 2008:119-130).

Rekreatif gruplara katılmak ve sosyal gruplara egzersiz yapmak stresi, endişeyi ve depresyonu azaltır. Düzenli olarak egzersiz yapan insanların hastalıklara karşı daha dayanıklı ve korunaklı oldukları düşünülmektedir. Avustralya ve Birleşik Devletlerde, spor ya da düzenli fiziksel hareket yapan kişilerin akıl sağlığının yapmayanlara göre daha yüksek olduğu, daha dayanıklı, daha çevik ve esnek olduklarını belirlenmiştir. Düzenli egzersizin Alzheimer'e yakalanma riskini düşürdüğü görülmüştür (Street, 2007:236-239).

Rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenleri iki grupta incelenebilir. Bunlardan birincisi bireysel nedenlerdir. İkincisi ise, toplumsal nedenlerdir. Söz konusu bu iki grubu başlıklar halinde inceleyelim.

2.3.3.1. Rekreyasyona duyulan ihtiyacın bireysel nedenleri

Kişisel yönden rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenlerini (Köycü Öpözlü, 2006) şu şekilde sıralamıştır:

- **Fiziki sağlık gelişimi yaratır:** Modern yaşam tarzı ve teknolojik olanakların gelişmesi, konforu yükseltmiş ve insanın hareket etme ihtiyacını azaltmıştır. Ulaşımın kolaylaşması ve yaygınlaşması, haberleşme imkânları, ev ve büro araç ve gereçleri insanın daha önce emek yoğun yaptığı pek çok işi daha az eforla yapabilmesinin yolunu açmıştır (Erkal, 1996:131). Bu aşamada, spor ve diğer rekreatif faaliyetler yavaşlayan ve az yorulan insanlar için önemli bir boşluğu doldurmaya başlamıştır. Bu gibi etkinlikler sağlıklı ve zinde yaşamak için önemli roller üstlenmiştir. Bu amaçla, ABD'de "physical fitness" ve Almanya'da "Trimm dich" gibi rekreatif programları dogmasını ve yaygınlaşması için uygun koşulları hazırlamıştır (Erkan, 1993:8).
- **Ruh sağlığı kazandırır:** İnsanın, aile, okul veya iş hayatındaki sorunları onun sinir sistemini bozarak yorulmasına ve dayanma gücünün azalmasına neden olabilir. Sürekli aynı şeylerin tekrar edilmesi, aşırı kural uygulamaları, monotonluk gibi faktörler kişinin moral değerlerini alt üst eder. Bu gibi olumsuz şartlarda kişiler kendilerini değişik bir ortam içerisine sokarak moral

kazanmak, dinlenmek, eğlenmek, değişiklik yaratmak ve kendilerini bir biçimde yenilemek, bu sayede ise ruhsal tazeliklerini kazanmak için rekreatif eylemlere bulunurlar.

- **İnsanı sosyalleştirir:** Grup halinde gerçekleştirilen rekreatif faaliyetler, kişilerin sosyal ilişkiler kurmasında ve geliştirmesinde olumlu rol oynar. Yeni arkadaşlıkların oluşması, belirli bir topluluk içinde yer edinme, yerini idrak edebilme ve diğer grup üyelerini tanıyabilme gibi çabalar, kişiyi olgunlaştırarak cemiyet hayatına alışmasını sağlar. Yeni dostluklar kurulur ve bir gruba karşı bağlılık-aidiyet hissi geliştirir. Bu şekilde oluşan dostlukların daha uzun ömürlü olacağını söylemek yanlış olmayacaktır. Rekreasyon faaliyetler, aynı zamanda bireyin sosyal statüsünü geliştirici veya tamamlayıcıdır. Örneğin, fabrikada çalışan bir işçi bos zamanlarında bir rekreatif faaliyete katılarak, sosyal statüsünü yükseltebileceği gibi, toplum içindeki dikey veya yatay sosyal seviyeler arasındaki geçitleri de keşfetmiş olur.
- **Kişisel beceri ve yeteneğin gelişmesini sağlar:** İnsan kendisini çoğu kez isteyerek ve severek yaptığı bir işte gösterebilir. Herhangi bir faaliyeti rekreatif amaçla yapan kişi bu faaliyet için beceri ve yeteneğinin ortaya çıkmasını sağlayabilmektedir.
- **Yaratıcı gücü geliştirir:** Yaratıcı olmak, insanın içinde olan bir yetenektir. Genellikle, çoğu insan bu yeteneğinin farkında değildir. Yaratıcı özellikler ancak denemelerle gelişmektedir.
- **Çalışma başarısı ve iş verimini artırır:** Uygun bir rekreatif eyleme karar vermek ve seçmek etkili bir lider önderliğinde olduğunda bireyin iş verimini artırmakta ve mesleki başarısına olumlu katkı sağlamaktadır (Erkal, 1996:133). Rekreasyon faaliyetler, işinde doyumsuzluk/tatminsizlik hissi yaşayan kişinin uyarı noksanlığına son verebilir ve can sıkıntısını azaltarak verimini yükseltmesine katkı sağlayacaktır (Tezcan, 1982:43).
- **Ekonomik hareketi geliştirir:** Kişi rekreatif faaliyet olarak bir şeyi üretmeyi tercih edebilir. Üreteceği ürünü paraya dönüştürürse bos zamanında ekonomik katkı sağlayan üretici olacaktır.
- **İnsanı mutlu eder:** Rekreasyonun amaçlarından birisi de kişinin mutluluğunu sağlamaktır. Her birey mutlu olmak ister ve bunun için gayret

gösterir. Mutlu kişi, yaratıcı olmak ihtiyacında olduğu için, enerjisini işinde ve iş dışındaki ortamında da kullanmak ister.

New York Üniversitesi tarafından yürütülen bir araştırmaya göre, insanların kendilerini mutlu hissetmelerinin sebepleri şöyle sıralanmıştır:

- İşini sevmek
- Uğraşı sahibi olmak
- Diğer alanlara alakalı olmak (insan, çevre gibi)
- Maddiyata değer vermemek
- Diğer bireyler ve gruplarla iletişimde sanatı kullanmak ve karşılıksız servis vermek.

Günümüzde mutlu, sağlıklı ve çağdaş insan, rekreasyonla uğrasan insandır (Bucher, 1974:224).

2.3.3.2. Rekreasyona duyulan ihtiyacın toplumsal nedenleri

Toplumsal yönden rekreasyona duyulan ihtiyacın nedenlerini Köycü Öpözlü (2006) şu şekilde sıralamıştır:

- **Toplumsal dayanışma ve bütünleşmeyi sağlar:** Ortak bir rekreatif faaliyet her kesimden insanları bir araya getirir. Günümüz toplumlarında değişik nedenlerle birbirlerinden kesin çizgilerle ayrılmış olan insanlar rekreasyon faaliyetlerin gruplar arasındaki çatışmaları azaltıcı yönü sayesinde toplanır, sosyal, ekonomik ve eğitim farklılıkları ortadan kalkar veya değersizleşir. Her kesimden insan müşterek zevkleri doğrultusundaki bir araya gelir ve ortak uğraşılarda bulunurlar. Bu durum dostlukların gelişmesine yol açar ve toplumun moral değerlerini yükseltmektedir.
- **Demokratik toplumun yaratılmasına olanak sağlar:** Rekreatif eylemler, kişiler arası ilişkileri düzenler ve kişilerin toplumsal kuralları benimsemelerinde önemli rol oynar. Özellikle, toplumsal kuralların iyi yurttaş olma konusunda etkisi vardır. Kişilerin toplum içinde kişisel çıkarlarını kontrol etmeleri başkalarının haklarına saygılı olmalarını ve medeni davranışı geliştirir.

Bu noktadan hareketle, rekreatif faaliyetlere iştirak eden bir insanın aşağıda sıralanan gereksinimlerine cevap aradığını söyleyebiliriz (Sağcan, 1986:165).

- Fiziksel gücü yenilemek ve vücut sıhhati kazanma.
- Monotonluktan uzaklaşma, kaliteli oyalanma, tabiata yönelme, değişiklik ve macera isteğini tatmin etme.
- Sosyalleşme gibi toplumsal motifler elde etme.
- Diğer farklı ve yabancı kültürleri tanıma ve anlama için kültürel motifler bulma.

Başka bir grupta ise, rekreatif etkinliklere katılımda etken olan temel faktörler şöyle sıralanabilir (Sağcan, 1986:165).

- Günlük yaşamda monotonluktan kaçış, rutin alışkanlık ve sorumluluktan kurtulma, sosyal kurallardan ayrılma, doğaya yönelme, değişiklik ve yeni şeyler tecrübe etme.
- Kendini bulma ve ifade edebilme; bedensel, ruhsal, sosyal, psikolojik ve yaratıcılık bakımından aktif hale geçme.
- Yeni ilişki arama, sosyal soyutlanmışlıktan kurtulma ve eş arama.
- Bedensel ve ruhsal dinlenme ve arınma.
- Kültür.
- Sağlık kazanma ve iyileşme.

2.3.4. Rekreatif Etkinlik Alanı Olarak Spor

Rekreasyon, kişinin kendisinin karar verip seçtiği ve katıldığı faaliyetler sayesinde, yaşamının renklenmesi, mutlu olması ve bu istikametlerde gelişmesinin sağlamak şeklinde tanımlanabilir. Bu yönleriyle rekreasyon giderek daha çok önem kazanmaktadır. Spor, günlük konuşma dilinde, değişik anlamlar yüklenen farklı amaçlar için kullanılan faaliyetlerdir. Sporun tarihsel gelişimine, sosyal, ekonomik, politik ve hukuki yapılara oranla daha az yapılan bir eylemdir. Sporun kavramsal olarak tarihi olgulara bağlı ve her şeyi kapsayacak şekilde anlamlandırılmamaktadır. Bu anlamda amatörden profesyonele kadar pek çok farklı biçimde uygulanmaktadır. Örnekler saymakla bitmez. Başlıcaları, müsabakalar, aile içinden tutun yaşam boyu

sağlık sloganı ile yapılanlara, engelliler, çocuklar ve gençler için önerilenlerden, kadınlar, ileri yaşlardaki insanlara estetik danslardan, silahlı kuvvetlerde yoğun uygulanaşına kadar uzamaktadır (Karaküçük, 1997).

2.4. Rekreatif Alanlar

Kentlerin kuruluş amacı, şehirde ikamet eden kişilerin yaşamsal gereksinimlerini, günü birlik kullanımı için gerekli alanları ve araçları karşılamaktır (Greed, 1996).

Örgütlenmiş toplum yaşamının yansıması olan kentler yalnızca bireylerin mecburi zaman dilimini düzenlemekle kalmaz, ayrıca kişilerin boş zamanlarını nasıl harcayacakları isteklerini de düzenler. Kent, bir kültür mozaiğidir. Bu yönüyle, talepleri birbirlerinden oldukça farklı kişileri bir araya getiren sosyolojik bir kavramdır. Boş zaman değerlendirme eylemleri kişilerin sosyo-kültürel farklılıklarına göre değişir ve kişilerin eylemlerinden memnuniyet durumları da buna göre farklılık gösterir. Tempolu yaşamı olan, hayat standardı yüksek kent toplumları, boş zamanlarını değerlendirecekleri rekreatif hizmetlerin nitelik ile niceliğinde zenginlik isterler (Tatlıdil, 2009).

Spor, rekreasyonun ilgi çeken bir alanıdır. Rekreasyon, sporun toplumsal benimsenmesinde ve yaygınlaşmasında önemli rol oynar. Bir diğer ifadeyle, rekreasyon ve spor birbirlerini etkilerler. Çevresine ve sıhhatine duyarlı olan, kendini yenileyen kişiler için sportiflerin etkisi büyüktür. Sportif faaliyetler aynı zamanda ciddi bir sektörün doğmasına ve hızla gelişmesine de öncülük etmiştir. Bu da ekonomik açıdan olumlu sonuçlara yol açmaktadır (Koçan, 2007).

III. BÖLÜM

YÖNTEM

Bu bölümde çalışmamıza ait yöntem hakkında detaylı olarak bilgi verilecek, genel işleyişten bahsedilecektir.

3.1. Araştırmanın Modeli

Bu çalışma da anket analiz yöntemi kullanılmıştır. Çalışmanın ölçeği Ulaş ve Ayan (2016) tarafından geliştirilen ‘Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği’ ve ‘Rekreatif Alan Değerlendirme Ölçeği’ dir.

3.2. Evren ve Örneklem

Çalışmamızın örneklemini Çankırı ilinde ikamet eden kişilerden oluşmaktadır. basit tesadüfi örneklem yöntemiyle 4800 bireye ulaşılmıştır. Ancak anket formu elden teslim edilerek anketteki soruları cevaplamaları istendiği için bazı sorularda eksik cevaplama olmuştur. Bu anket formları geçersiz sayıldığı için 4712 anket formu değerlendirmeye alınmıştır.

3.3. Verilerin Toplanması

Çalışmamızda kullanılan veri toplama araçları aşağıdaki sırayla geliştirilmiştir:

1. Kişisel Bilgi Formunun Hazırlanması
2. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeğinin (ÇOADÖ) hazırlanması
3. Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin (RADÖ) hazırlanması

3.3.1. Kişisel Bilgi Formunun Hazırlanması

Kişisel bilgi formu oyun alanlarına çocuklarını getiren anne-babanın ve rekreatif alanları kullanan bireyler hakkında bilgi toplamak amacıyla bağımsız değişkenleri içeren bu bölüm 9 sorudan oluşmaktadır(Ek-1 A.3). Bunlar;

1. Yaş
2. Medeni Durum
3. Yaş
4. Eğitim Durumu

5. Meslek
6. Aylık Gelir
7. Çocuk Sayısı
8. Oyun alanlarını ve Rekreatif alanları kullanma sıklığı

Araştırmada bağımlı değişkenler olarak “Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği” ve “Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeği” ifade puanları, bağımsız değişkenler olarak da “Kişisel Bilgi Formundaki demografik veriler kullanılmıştır.

3.3.2. ÇOAD ve RAD Ölçeklerinin Hazırlanması

Bu araştırmanın verileri geliştirilen iki ölçek yoluyla toplanmıştır. Bu ölçekler Çocuk Oyun Alanları değerlendirme ölçeği (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları değerlendirme ölçekleridir (RADÖ). Her iki ölçek içinde öncelikle literatür ve görüşmeler sonucu madde havuzu oluşturulmuştur. Bu madde havuzu uzman görüşü ve değerlendirmeleri sonucu düzenlenmiş ve son halini almıştır.

Günümüzde bu ölçekler alanında çok sık kullanılmaktadır.

3.3.2.1. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği (ÇOADÖ)

Çalışmamızda kullanılan ölçek Ulaş ve Ayan tarafından 2016 yılında geliştirilmiştir. Kullanmış olduğumuz ölçek ‘Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği’ olarak anılmaktadır. Ölçeğe ait sorular Ek-1 A.1’de verilmiştir.

Oyun alanları değerlendirme ölçeği geçerlilik ve güvenilirlik işlemleri öncesi 21 sorudan geçerlilik ve güvenilirlik işlemleri sonrası 4 soru çıkartılarak 17 sorudan oluşmuştur. Kırıkkale de ki çocuk oyun alanlarını değerlendirme amacıyla geliştirilen ölçek, 5’li Likert tipindedir. Soruların hepsi olumludur. Bu olumlu ifadeler Kesinlikle Katılıyorum (5), Katılıyorum (4), Kısmen (3), Katılmıyorum (2), Kesinlikle Katılmıyorum (1) şeklinde sıralanmış ve puanlarıyla değerlendirilmektedir.

3.3.2.2. Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeği (RADÖ)

Rekreatif alan değerlendirme ölçeği ise 20 sorudan oluşmaktadır. Geçerlilik ve güvenilirlik işlemleri sonucunda 1 soru çıkartılarak 19 sorudan oluşmuştur. Kırıkkale de ki Rekreatif alanlarını değerlendirme amacıyla geliştirilen ölçek, 5’li

Likert tipindedir. Soruların hepsi olumludur. Bu olumlu ifadeler Kesinlikle Katılıyorum (5), Katılıyorum (4), Kısmen (3), Katılmıyorum (2), Kesinlikle Katılmıyorum (1) şeklinde sıralanmış ve puanlarıyla değerlendirilmektedir. Ölçeğe ait sorular Ek-1 A.2’de verilmiştir.

3.4. Verilerin Analizi

Bu araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel çözümlenmeleri ve analizinde SPSS 21.0 paket programı kullanılmıştır. Yapılan analiz sonuçlarına göre Oyun alanlarına ilişkin kullanılan ölçeğimizin Cronbach’s Alpa değeri 0.924 iken, Rekreatif alan ölçeğine ilişkin Cronbach’s Alpa değerimiz 0.945’tir. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği ve Rekreatif Alan Değerlendirme Ölçeği skoru her bir katılımcı için hesaplanmış ve normal dağılıma uygunluk gösterip göstermediği incelenmiştir. Verisi sayısının büyüklüğü ve ölçeğimizin likert olması göz önüne alınarak her iki ölçeğe ait çarpıklık ve basıklık değerlerine bakılmıştır. Oyun alanları ölçeği için;

- Skewnees (Çarpıklık) değeri: -0,024
- Kurtasis (Basıklık) değeri: -0,176 şeklindedir.

Aynı şekilde rekreatif alan ölçeği için;

- Skewnees (Çarpıklık) değeri: -0,027
- Kurtasis (Basıklık) değeri: -0,107 şeklindedir.

Skewness ve Kurtasis değerleri, (Tabachnick ve Fidell, 2015)’e göre $\pm 1,5$ aralığında veya (George ve Mollery, 2010)’a göre ± 2 aralığında ise verinin normal dağıldığı şeklinde yorumlana bilmektedir. Yukarıdaki normallik analizleri sonucunda elde edilen değerlere göre verimizin normal dağıldığı kabul edilerek parametrik testler yapılmıştır.

Değişkenlere ilişkin karşılaştırmalı analizlerde ise Bağımsız Örneklemeler t-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) gibi istatistiksel tekniklerden yararlanılmıştır. Tek yönlü varyans analizi sonucunda anlamlı farklılıkların tespit edilmesi durumunda ise bu farklılıkların hangi gruptan kaynaklandığının tespiti amacıyla TUKEY testi yapılmıştır.

IV. BÖLÜM

BULGULAR

Bu bölümde çalışmamıza ait bulgulara yer verilecektir.

4.1. Demografik Dağılım

Çalışmamızın örnekleminin demografik dağılımı Tablo 1’de yer almaktadır.

Tablo 1. Demografik Dağılım

		n	%
Cinsiyet	Kadın	2884	61,2
	Erkek	1828	38,8
	Total	4712	100,0
Medeni Durum	Evli	4392	93,2
	Bekâr	320	6,8
	Total	4712	100,0
Yaş	20-25	200	4,2
	26-30	324	6,9
	31-35	484	10,3
	36-40	1340	28,4
	41-45	1392	29,5
	46-50	560	11,9
	51-55	324	6,9
	56-60	68	1,4
	61-65	20	,4
	Total	4712	100,0
Eğitim durumu	İlkokul	1084	23,0
	Ortaokul	804	17,1
	Lise	1716	36,4
	Üniversite	936	19,9
	Yüksek lisans	172	3,7
	Total	4712	100,0
Meslek	Kamu çalışanı	1092	23,2
	Özel sektör	532	11,3
	Serbest meslek	608	12,9
	Emekli	340	7,2
	Diğer	2140	45,4
	Total	4712	100,0

Aylık gelir	500-1000	736	15,6
	1100-2000	1580	33,5
	2100-300	1324	28,1
	3100-4000	720	15,3
	4100-5000	148	3,1
	5100 ve üzeri	204	4,3
	Total	4712	100,0
Çocuk sayısı	yok	256	5,4
	1	312	6,6
	2	1972	41,9
	3	1660	35,2
	4	368	7,8
	5 ve üzeri	144	3,1
	Total	4712	100,0
Çocuk yaşı	0-2	180	4,0
	3-5	228	5,1
	6-8	428	9,5
	9-11	504	11,2
	12-14	852	18,9
	15-17	1208	26,8
	18-20	520	11,5
	21 ve üzeri	592	13,1
	Total	4512	100,0
Oyun alanları ve rekreatif alanları kullanım sıklığı	Haftada 1 kez	1600	34,0
	Haftada 2 kez	608	12,9
	Haftada 3 kez	200	4,2
	Haftada 4 kez	112	2,4
	Haftada 5 ve üstü	156	3,3
	Hiç	2036	43,2
	Total	4712	100,0

4.2. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Cinsiyete Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının cinsiyete göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₁= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri cinsiyete göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 2. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Cinsiyete Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
Hijyen, aydınlatma	Kadın	2884	2,4	0,9	86,000	0,000*
	Erkek	1828	2,6	0,9		
	Total	4712	2,5	0,9		
Genel yeterlilik	Kadın	2884	2,5	0,9	110,281	0,000*
	Erkek	1828	2,7	0,9		
	Total	4712	2,6	0,9		
Donanım yeterlilik	Kadın	2884	2,5	0,8	103,298	0,000*
	Erkek	1828	2,7	0,7		
	Total	4712	2,6	0,8		
Güvenlik, işlevsellik	Kadın	2884	2,4	0,9	112,411	0,000*
	Erkek	1828	2,7	0,9		
	Total	4712	2,5	0,9		
Oyun Alanlarının Yeterliliği	Kadın	2884	2,4	0,8	139,414	0,000*
	Erkek	1828	2,7	0,7		
	Total	4712	2,5	0,8		

Tablo 2’de görüldüğü üzere, oyun alanlarının yeterliliği ölçeği geneli ile alt boyutları cinsiyete göre anlamlı farklılık göstermektedir (p<0,05). H₁ hipotezi tüm alt boyutlar için reddedilmiştir. Hijyen, aydınlatma, genel yeterlilik, donanım yeterlilik, güvenlik, işlevsellik ve oyun alanı yeterliliği genel düzeyi için erkeklerin ortalaması kadınların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

H₂= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri cinsiyete göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 3. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Cinsiyete Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	Kadın	2884	2,4	0,9	110,286	0,000*
	Erkek	1828	2,7	0,9		
	Total	4712	2,5	0,9		
Alanın genel yeterlilik boyutu	Kadın	2884	2,2	1,0	28,223	0,000*
	Erkek	1828	2,4	1,0		
	Total	4712	2,3	1,0		
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	Kadın	2884	2,4	0,9	72,763	0,000*
	Erkek	1828	2,6	0,9		
	Total	4712	2,5	0,9		
Rekreatif Alanları Değerlendirme	Kadın	2884	2,4	0,8	85,464	0,000*
	Erkek	1828	2,6	0,8		
	Total	4712	2,5	0,8		

Tablo 3’de görüldüğü üzere, Rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının cinsiyete göre değişimi incelendiğinde ölçeğin geneli ile tüm alt boyutlarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği görülmüştür ($p < 0,05$). H2 hipotezi tüm alt boyutlar ve ölçeğin geneli cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği, Alanın genel yeterlilik boyutu, Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu ve Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeğinin geneli için erkeklerin ortalaması kadınların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

4.3. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin (RADÖ) Medeni Duruma Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının medeni duruma göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₃= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri medeni duruma göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 4. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Medeni Duruma Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
Hijyen, aydınlatma	Evli	4392	2,5	0,9	22,616	0,000*
	Bekâr	320	2,3	0,8		
	Total	4712	2,5	0,9		
Genel yeterlilik	Evli	4392	2,6	0,9	14,628	0,000*
	Bekâr	320	2,4	0,9		
	Total	4712	2,6	0,9		
Donamım yeterlilik	Evli	4392	2,6	0,8	18,151	0,000*
	Bekâr	320	2,4	0,8		
	Total	4712	2,6	0,8		
Güvenlik, işlevsellik	Evli	4392	2,5	0,9	1,303	0,254
	Bekâr	320	2,4	0,8		
	Total	4712	2,5	0,9		
Oyun Alanlarının Yeterliliği	Evli	4392	2,5	0,8	19,258	0,000*
	Bekâr	320	2,4	0,7		
	Total	4712	2,5	0,8		

*p<0,05

Tablo 4’de görüldüğü üzere, Bağımsız gruplarda t testi sonuçlarına göre; güvenlik, işlevsellik alt boyutu hariç ölçeğin geneli ile Hijyen, aydınlatma, Genel yeterlilik, Donamım yeterlilik alt boyutları medeni duruma göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Güvenlik, işlevsellik alt boyutu hariç ölçeğin geneli ve diğer alt boyutlar için hipotez reddedilmiştir. Anlamlı farklılık gösteren ölçeğin geneli ile Hijyen, aydınlatma, Genel yeterlilik, Donamım yeterlilik alt boyutları için evlilerin ortalaması bekarların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

H₄= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri medeni duruma göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 5. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Medeni Duruma Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	t	p
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	Evli	4392	2,5	0,9	7,000	0,008*
	Bekâr	320	2,4	0,8		
	Total	4712	2,5	0,9		
Alanın genel yeterlilik boyutu	Evli	4392	2,3	1,0	2,929	0,087
	Bekâr	320	2,2	0,9		
	Total	4712	2,3	1,0		
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	Evli	4392	2,5	0,9	10,135	0,001*
	Bekâr	320	2,3	0,8		
	Total	4712	2,5	0,9		
Rekreatif Alanları Değerlendirme	Evli	4392	2,5	0,8	6,480	0,011*
	Bekâr	320	2,4	0,8		
	Total	4712	2,5	0,8		

*p<0,05

Tablo 5’de görüldüğü üzere, Bağımsız gruplarda t testi sonuçlarına göre; Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği, Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu ve Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli medeni duruma göre anlamlı düzeyde farklılık gösterirken (p<0,05), Alanın genel yeterlilik boyutu alt boyutu medeni duruma göre anlamlı farklılık göstermemektedir. H4 hipotezi Alanın genel yeterlilik boyutu hariç diğer alt boyutlar ve ölçeğin geneli için reddedilmiştir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği, Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu ve Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli için evlilerin ortalaması bekarların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

4.4. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Yaş Gruplarına Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının yaş gruplarına göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₅= Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri yaş gruplarına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 6. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Yaş Gruplarına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	p	Anlamlı Fark
Hijyen, aydınlatma	20-25 (1)	200	2,3	0,9	10,398	0,000*	4>1-2-3-7-9 5>1-2-3-7-9 6>1-2-3-4-7-9 8>1-2-3-7-9
	26-30 (2)	324	2,3	0,7			
	31-35 (3)	484	2,4	0,8			
	36-40 (4)	1340	2,5	1,0			
	41-45 (5)	1392	2,6	0,9			
	46-50 (6)	560	2,6	0,9			
	51-55 (7)	324	2,3	0,8			
	56-60 (8)	68	2,7	1,1			
	61-65 (9)	20	2,1	0,6			
	Total	4712	2,5	0,9			
Genel yeterlilik	20-25 (1)	200	2,3	0,8	9,651	0,000*	4>1-2-3-7-9 5>1-2-3-7-9 6>1-2-3-4-5-7-9
	26-30 (2)	324	2,4	0,9			
	31-35 (3)	484	2,4	0,8			
	36-40 (4)	1340	2,6	0,8			
	41-45 (5)	1392	2,6	1,0			
	46-50 (6)	560	2,7	0,9			
	51-55 (7)	324	2,4	0,8			
	56-60 (8)	68	2,5	0,9			
	61-65 (9)	20	2,1	0,6			
	Total	4712	2,6	0,9			
Donanım yeterlilik	20-25 (1)	200	2,4	0,9	9,381	0,000*	4>1-2-3-7-9 5>1-2-3-7-9 6>1-2-3-7-9 8>1-2-3-7-9
	26-30 (2)	324	2,4	0,8			
	31-35 (3)	484	2,5	0,7			
	36-40 (4)	1340	2,6	0,8			
	41-45 (5)	1392	2,6	0,8			
	46-50 (6)	560	2,7	0,8			
	51-55 (7)	324	2,4	0,7			
	56-60 (8)	68	2,7	1,0			
	61-65 (9)	20	2,1	0,6			
	Total	4712	2,6	0,8			
Güvenlik, işlevsellik	20-25 (1)	200	2,4	1,0	8,341	0,000*	4>1-2-3-7 5>1-2-3-7-8 6>2-3-7 9>2-7
	26-30 (2)	324	2,3	0,8			
	31-35 (3)	484	2,4	0,8			
	36-40 (4)	1340	2,6	0,9			
	41-45 (5)	1392	2,6	0,9			
	46-50 (6)	560	2,5	0,9			
	51-55 (7)	324	2,3	0,8			
	56-60 (8)	68	2,4	1,0			
	61-65 (9)	20	2,7	1,2			
	Total	4712	2,5	0,9			

Oyun Alanlarının Yeterliliği	20-25 (1)	200	2,3	0,8	11,904	0,000*	4>1-2-3-7-9 5>1-2-3-7-9 6>1-2-3-7-9 8>1-2-7-9
	26-30 (2)	324	2,4	0,7			
	31-35 (3)	484	2,4	0,7			
	36-40 (4)	1340	2,6	0,7			
	41-45 (5)	1392	2,6	0,8			
	46-50 (6)	560	2,7	0,8			
	51-55 (7)	324	2,4	0,7			
	56-60 (8)	68	2,6	0,9			
	61-65 (9)	20	2,2	0,6			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 6'da görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre ölçeğin geneli ile tüm alt boyutları yaş gruplarına göre anlamlı farklılık göstermektedir. H5 hipotezi ölçeğin geneli ve tüm alt boyutlar için reddedilmiştir. Anlamlı farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan LSD testi sonuçlarına göre;

Hijyen, aydınlatma alt boyutu için; 36-40 yaş grubu, 41-45 yaş grubu ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30,31-35, 51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 41-45 hariç tüm yaş grubu ortalamalarından anlamlı derecede daha yüksektir.

Genel yeterlilik alt boyutu için; 36-40 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30,31-35, 51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Bunlarla birlikte 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması diğer tüm yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Donanım yeterlilik alt boyutu için; 36-40, 51-45 ve 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25,26-30,31-35,51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik işlevsellik alt boyutu için; 36-40 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25,26-30,31-35 ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir. Bunlarla birlikte 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından, 61-65 yaş grubu kişilerin ortalanması ise 26-30 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Oyun alanlarının yeterliliği alt boyutu için; 36-40,41-45 ve 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25,26-30,31-35,51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir. Ayrıca 56-60 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30,51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

H₆= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri yaş gruplarına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 7. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Yaş Gruplarına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	20-25 (1)	200	2,5	0,9	15,857	0,000*	1>3-4-7 2>3 4>2-3-7-8 6>1-2-3-5-7
	26-30 (2)	324	2,4	0,9			
	31-35 (3)	484	2,2	0,9			
	36-40 (4)	1340	2,6	0,8			
	41-45 (5)	1392	2,6	0,9			
	46-50 (6)	560	2,7	0,8			
	51-55 (7)	324	2,3	0,9			
	56-60 (8)	68	2,3	1,1			
	61-65 (9)	20	2,6	1,0			
	Total	4712	2,5	0,9			
Alanın genel yeterlilik boyutu	20-25 (1)	200	2,5	0,9	11,495	0,000*	2>3-7 4>1-3-5 5>3-7 6>1-3-7 8>3 9>Hepsi
	26-30 (2)	324	2,4	0,9			
	31-35 (3)	484	2,2	0,9			
	36-40 (4)	1340	2,6	0,8			
	41-45 (5)	1392	2,6	0,9			
	46-50 (6)	560	2,7	0,8			
	51-55 (7)	324	2,3	0,9			
	56-60 (8)	68	2,3	1,1			
	61-65 (9)	20	2,6	1,0			
	Total	4712	2,5	0,9			

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	20-25 (1)	200	2,2	1,0	13,517	0,000*	1>3 4>2-3-7 5>2-3-7 6>1-2-3-4-5-7-8 9>1-2-3-7-8
	26-30 (2)	324	2,3	1,1			
	31-35 (3)	484	2,0	0,9			
	36-40 (4)	1340	2,4	0,9			
	41-45 (5)	1392	2,3	1,0			
	46-50 (6)	560	2,4	1,0			
	51-55 (7)	324	2,2	1,0			
	56-60 (8)	68	2,4	1,1			
	61-65 (9)	20	3,4	1,6			
	Total	4712	2,3	1,0			
Rekreatif Alanları Değerlendirme	20-25 (1)	200	2,5	1,0	15,136	0,000*	1>3 2>3 4>1-2-3-5-7-8 5>2-3-7 6>1-2-3-5-7-8 9>1-2-3-7
	26-30 (2)	324	2,3	0,9			
	31-35 (3)	484	2,2	0,9			
	36-40 (4)	1340	2,5	0,8			
	41-45 (5)	1392	2,5	0,9			
	46-50 (6)	560	2,7	0,8			
	51-55 (7)	324	2,3	0,9			
	56-60 (8)	68	2,4	1,0			
	61-65 (9)	20	2,9	1,1			
	Total	4712	2,5	0,9			

p<0,05

Tablo 7’de görüldüğü üzere, Rekreatif alanları değerlendirme ölçeğinin geneli ile tüm alt boyutları yaş gruplarına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir (p<0,05). H6 hipotezi ölçeği geneli ile alt boyutları için reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan LSD testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35, 41-45, 46-50 ve 51-55 yaş grubu ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir. 36-40 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35, 51-55 ve 56-60 yaş grubu ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir. Bunlarla birlikte 20-25 yaş grubu kişilerin ortalaması 31-35, 36-40 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından, 26-30 yaş grubu kişilerin ortalaması ise 31-35 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Alanın genel yeterlilik boyutu alt boyutu için 61-65 yaş grubu kişilerin ortalaması diğer tüm yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 26-30 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 34-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerden, 36-40 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-35, 34-35 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalamasından, 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 61-65 yaş grubu hariç diğer tüm yaş grupları ortalamasından, 36-40 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 61-65 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35, 51-55 ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha küçük olarak tespit edilmiştir.

Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli için, 36-40 ve 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35, 41-45, 51-55 ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 20-25 ve 26-30 yaş grubu kişilerin ortalaması 31-35 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 61-65 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

4.5. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin (RADÖ) Eğitim Durumlarına Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının eğitim durumlarına göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H_7 = Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri eğitim durumlarına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 8. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Eğitim Durumlarına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std.	F	P	Anlamli Fark
Hijyen, aydınlık	İlkokul (1)	1084	2,56	0,9	10,682	0,000*	1>3-4 2>3-4-5
	Ortaokul (2)	804	2,64	0,9			
	Lise (3)	1716	2,42	0,9			
	Üniversite (4)	936	2,42	0,9			
	Yüksek lisans	172	2,44	1,1			
	Total	4712	2,49	0,9			
Genel yeterlilik	İlkokul (1)	1084	2,62	0,9	1,113	0,348	-
	Ortaokul (2)	804	2,56	0,9			
	Lise (3)	1716	2,57	0,9			
	Üniversite (4)	936	2,54	0,9			
	Yüksek lisans	172	2,58	0,9			
	Total	4712	2,57	0,9			
Donanım yeterlilik	İlkokul (1)	1084	2,58	0,8	4,365	0,002*	2>1-3-4-5
	Ortaokul (2)	804	2,67	0,7			
	Lise (3)	1716	2,55	0,8			
	Üniversite (4)	936	2,52	0,8			
	Yüksek lisans	172	2,48	0,8			
	Total	4712	2,57	0,8			
Güvenlik, işlevsellik	İlkokul (1)	1084	2,55	0,9	11,713	0,000*	1>3-4 2>1-3-4-5
	Ortaokul (2)	804	2,67	0,9			
	Lise (3)	1716	2,43	0,9			
	Üniversite (4)	936	2,43	0,9			
	Yüksek lisans	172	2,50	1,0			
	Total	4712	2,50	0,9			
Oyun Alanlarının Yeterliliği	İlkokul (1)	1084	2,58	0,8	6,821	0,000*	1>3-4 2>3-4-5
	Ortaokul (2)	804	2,63	0,7			
	Lise (3)	1716	2,50	0,8			
	Üniversite (4)	936	2,48	0,7			
	Yüksek lisans	172	2,50	0,8			
	Total	4712	2,54	0,8			

*p<0,05

Tablo 8’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizine göre; Oyun alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarından genel yeterlilik hariç ölçeğin geneli ile diğer alt hepsi eğitim durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir (p<0,05). Genel yeterlilik hariç diğer tüm alt boyutlar ve ölçeğin geneli için hipotez reddedilmiştir. Anlamlı farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek amacıyla yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Hijyen, aydınlatma alt boyutu için; ilkokul mezunlarının ortalaması lise ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunlarının ortalaması da lise, üniversite ve yüksek lisans mezunlarından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Donanım yeterlilik alt boyutu için; ortaokul mezunlarının ortalaması diğer eğitim düzeyine sahip kişilerin hepsinden anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik, işlevsellik alt boyutu için; ilkokul mezunlarının ortalaması lise ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunlarının ortalaması da lise, üniversite ve yüksek lisans mezunlarından anlamlı derecede daha yüksektir.

Oyun alanlarının yeterliliği ölçeği geneli için ilkokul mezunlarının ortalaması lise ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunlarının ortalaması da lise, üniversite ve yüksek lisans mezunlarından anlamlı derecede daha yüksektir.

H₈= Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri eğitim durumuna göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 9. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Eğitim Durumuna Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	İlkokul(1)	1084	2,6	0,8	8,918	0,000*	1>2-4 2>3-5 3>5 4>3
	Ortaokul(2)	804	2,6	0,8			
	Lise(3)	1716	2,5	0,9			
	Üniversite(4)	936	2,5	0,9			
	Yüksek lisans(5)	172	2,3	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Alanın genel yeterlilik boyutu	İlkokul(1)	1084	2,4	0,9	13,533	0,000*	1>3-4-5 2>3-4
	Ortaokul(2)	804	2,4	1,0			
	Lise(3)	1716	2,2	1,0			
	Üniversite(4)	936	2,2	1,0			
	Yüksek lisans(5)	172	2,3	1,1			
	Total	4712	2,3	1,0			
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	İlkokul(1)	1084	2,6	0,9	9,910	0,000*	1>2-3-4-5 2>3-5 4>3-5
	Ortaokul(2)	804	2,5	0,8			
	Lise(3)	1716	2,4	0,9			
	Üniversite(4)	936	2,5	0,9			
	Yüksek lisans(5)	172	2,2	1,0			
	Total	4712	2,5	0,9			
Rekreatif Alanları Değerlendirme	İlkokul(1)	1084	2,6	0,8	10,472	0,000*	1>3-4-5 2>3-4-5 3>5
	Ortaokul(2)	804	2,5	0,8			
	Lise(3)	1716	2,4	0,8			
	Üniversite(4)	936	2,5	0,8			
	Yüksek lisans(5)	172	2,3	0,9			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 9’da görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre Rekreatif alanları değerlendirme ölçeğinin geneli ile alt boyutların hepsi eğitim durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir (p<0,05). H8 hipotezi

ölçeğin geneli ve tüm alt boyutlar için reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; ilkokul mezunları ortalaması ortaokul ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunları ortalaması lise ve yüksek lisans mezunları ortalamasından, lise mezunları ortalaması yüksek lisans mezunları ortalamasından, üniversite mezunları ortalaması lise mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Alanın genel yeterlilik boyutu alt boyutu için ilkokul mezunları ortalaması lise, üniversite ve yüksek lisans mezunları ortalamasından, ortaokul mezunları ortalaması ise lise ve üniversite mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için ilkokul mezunları ortalaması diğer bütün eğitim düzeyine sahip kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir. Ayrıca ortaokul ve üniversite mezunlarının ortalaması lise ve yüksek lisans mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeğinin geneli için; ilkokul ve ortaokul mezunları ortalaması lise, üniversite ve yüksek lisans mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir. Ayrıca lise mezunları ortalaması yüksek lisans mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

4.6. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Mesleğe Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının mesleğe göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₉: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri mesleğe göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 10. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Mesleğe Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Hijyen, aydınlatma	Kamu çalışanı (1)	1092	2,5	0,9	17,648	0,000*	1>4 2>4-5 3>1-4-5
	Özel sektör (2)	532	2,6	0,8			
	Serbest meslek (3)	608	2,6	0,9			
	Emekli (4)	340	2,1	0,8			
	Diğer (5)	2140	2,5	1,0			
	Total	4712	2,5	0,9			
Genel yeterlilik	Kamu çalışanı (1)	1092	2,7	0,9	12,015	0,000*	1>3-4-5 2>4-5 5>3
	Özel sektör (2)	532	2,7	0,9			
	Serbest meslek (3)	608	2,5	0,8			
	Emekli (4)	340	2,4	0,9			
	Diğer (5)	2140	2,5	0,9			
	Total	4712	2,6	0,9			
Donanım yeterlilik	Kamu çalışanı (1)	1092	2,6	0,8	23,655	0,000*	1>4-5 2>4-5 3>4-5 5>4
	Özel sektör (2)	532	2,7	0,8			
	Serbest meslek (3)	608	2,7	0,7			
	Emekli (4)	340	2,2	0,8			
	Diğer (5)	2140	2,5	0,8			
	Total	4712	2,6	0,8			
Güvenlik, işlevsellik	Kamu çalışanı (1)	1092	2,5	0,9	21,812	0,000*	1>5 2>4-5 3>1-2-4-5
	Özel sektör (2)	532	2,6	0,8			
	Serbest meslek (3)	608	2,8	0,8			
	Emekli (4)	340	2,4	0,9			
	Diğer (5)	2140	2,4	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Oyun Alanlarının Yeterliliği	Kamu çalışanı (1)	1092	2,6	0,7	20,355	0,000*	1>4-5 2>4-5 3>4-5
	Özel sektör (2)	532	2,6	0,7			
	Serbest meslek (3)	608	2,7	0,6			
	Emekli (4)	340	2,3	0,7			
	Diğer (5)	2140	2,5	0,8			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 10'da görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre oyun alanları değerlendirme ölçeğinin geneli ve alt boyutların hepsi mesleğe göre

anlamli düzeyde farklılık göstermektedir. Hipotez ölçeğinin geneli ve tüm alt boyutlar için reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Hijyen, aydınlatma için; kamu çalışanları ortalaması emeklilerden, özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahiplerinden, serbest meslek çalışanları ise kamu çalışanları, emekli ve diğer meslek sahipleri ortalamasından anlamli derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Genel yeterlilik alt boyutu için; kamu çalışanları ortalaması serbest meslek, emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, diğer meslek sahibi kişilerin ortalaması ise serbest meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha büyüktür.

Donanım yeterlilik alt boyutu için; kamu çalışanları, özel sektör ve serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, diğer meslek sahipleri ortalaması ise emekli olanların ortalamasından anlamli derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik işlevsellik alt boyutu için; kamu çalışanları ortalaması diğer meslek sahiplerinden, özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahiplerinden, serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması ise kamu çalışanı, özel sektör, emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha büyüktür.

Oyun alanlarının yeterliliği ölçeği geneli için; kamu çalışanı, özel sektör ve serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha büyüktür.

H₁₀: Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri mesleğe göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 11. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Mesleğe Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	Kamu çalışanı (1)	1092	2,6	0,9	16,913	0,000*	1>4-5 2>4-5 3>4-5
	Özel sektör (2)	532	2,6	0,8			
	Serbest meslek (3)	608	2,6	0,8			
	Emekli (4)	340	2,2	1,0			
	Diğer (5)	2140	2,5	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Alanın genel yeterlilik boyutu	Kamu çalışanı (1)	1092	2,3	1,1	5,066	0,000*	2<1-4-5 3>4-5
	Özel sektör (2)	532	2,4	0,9			
	Serbest meslek (3)	608	2,4	1,0			
	Emekli (4)	340	2,2	1,1			
	Diğer (5)	2140	2,3	0,9			
	Total	4712	2,3	1,0			
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	Kamu çalışanı (1)	1092	2,5	0,9	4,867	0,000*	1>4 2>4 3>4 5>4
	Özel sektör (2)	532	2,5	0,9			
	Serbest meslek (3)	608	2,5	0,9			
	Emekli (4)	340	2,3	0,9			
	Diğer (5)	2140	2,5	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Rekreatif Alanları Değerlendirme	Kamu çalışanı (1)	1092	2,5	0,8	10,792	0,000*	1>4-5 2>4-5 3>4 5>4
	Özel sektör (2)	532	2,5	0,8			
	Serbest meslek (3)	608	2,5	0,8			
	Emekli (4)	340	2,2	0,9			
	Diğer (5)	2140	2,4	0,8			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 11’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre rekreatif alanları değerlendirme ölçeği geneli ile alt boyutlarının hepsi mesleğe göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Ölçeğin geneli ve tüm alt boyutları için

hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruplatan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için kamu çalışanı, özel sektör çalışanı ve serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Alanın genel yeterlilik boyutu için; serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, özel sektör çalışanları ortalaması ise kamu çalışanı, emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için, emeklilerin ortalaması diğer tüm meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha düşük olarak tespit edilmiştir.

Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için ise kamu ve özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, serbest meslek sahibi kişilerin ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalaması emeklilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

4.7. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Gelire Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının mesleğe göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₁₁: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri gelire göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 12. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Gelire Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	p	Anlamlı Fark
Hijyen, aydınlatma	500-1000 (1)	736	2,4	1,0	19,138	0,000*	3>2-4 5>1-2-3-4 6>1-2-3-4
	1100-2000 (2)	1580	2,4	0,9			
	2100-3000 (3)	1324	2,5	0,9			
	3100-4000 (4)	720	2,4	0,9			
	4100-5000 (5)	148	2,9	1,3			
	5100 ve üzeri(6)	204	2,9	1,0			
	Total	4712	2,5	0,9			
Genel yeterlilik	500-1000 (1)	736	2,6	1,0	7,619	0,000*	4>1-2-3 5>1-2-3 6>2-3
	1100-2000 (2)	1580	2,5	0,8			
	2100-3000 (3)	1324	2,5	0,9			
	3100-4000 (4)	720	2,7	0,9			
	4100-5000 (5)	148	2,8	0,9			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,7	0,8			
	Total	4712	2,6	0,9			
Donanım yeterlilik	500-1000 (1)	736	2,5	0,9	12,904	0,000*	3>1-2 5>1 6>1-2-3-4-5
	1100-2000 (2)	1580	2,5	0,8			
	2100-3000 (3)	1324	2,6	0,8			
	3100-4000 (4)	720	2,6	0,8			
	4100-5000 (5)	148	2,7	0,8			
	5100 ve üzeri (6)	204	3,0	0,6			
	Total	4712	2,6	0,8			
Güvenlik, işlevsellik	500-1000 (1)	736	2,5	1,0	13,076	0,000*	1>2-4 3>2-4 5>1-2-3-4 6>1-2-4
	1100-2000 (2)	1580	2,4	0,9			
	2100-3000 (3)	1324	2,6	0,9			
	3100-4000 (4)	720	2,4	0,9			
	4100-5000 (5)	148	2,8	0,7			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,7	0,7			
	Total	4712	2,5	0,9			
Oyun Alanlarının Yeterliliği	500-1000 (1)	736	2,5	0,9	12,722	0,000*	3>2 5>1-2-3-4 6>1-2-3-4
	1100-2000 (2)	1580	2,5	0,7			
	2100-3000 (3)	1324	2,6	0,7			
	3100-4000 (4)	720	2,5	0,8			
	4100-5000 (5)	148	2,8	0,7			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,8	0,7			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 12’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; ölçeğin geneli ile alt boyutlarının hepsi gelire göre anlamlı farklılık göstermektedir. Ölçeğin geneli ve tüm alt boyutlar için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek amacıyla yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Hijyen ve aydınlatma için; 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 1100-2000 TL ve 3100-4000 TL gelire sahip olanların ortalamasından, 4100-5000 TL ve 51000 TL üzeri gelire sahip olanların ortalaması diğer gelir düzeyine sahip olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Genel yeterlilik alt boyutu için; 3100-4000 TL ve 4100-5000 TL gelire sahip olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000 ve 2100-3000 TL gelire sahip olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 5100 TL ve üzeri gelire sahip olanların ortalaması 1100-2000 TL ve 2100-3000 TL gelire sahip olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Donanım yeterlilik alt boyutu için; geliri 5100 TL ve üzeri olanların ortalaması diğer tüm gelir grupları ortalamasından büyüktür. Ayrıca 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 ve 1100-2000 TL geliri olanlardan, 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması ise 500-1000 TL geliri olanlardan anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik, işlevsellik alt boyutu için; 500-1000 TL ve 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 1100-2000 ve 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000, 2100-3000, 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından, 5100 TL ve üzeri geliri olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000 ve 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

Oyun Alanlarının Yeterliliği için; 4100-5000 TL ve 5100 TL ve üzeri gelire sahip olanların ortalaması, diğer gelir grupları ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

H₁₂: Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri gelire göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 13. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Gelire Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	500-1000 (1)	736	2,41	0,91	7,861	0,000*	3>1-2 4>1-2 5>1-2 6>1-2-3-4
	1100-2000 (2)	1580	2,48	0,84			
	2100-3000 (3)	1324	2,55	0,88			
	3100-4000 (4)	720	2,60	0,87			
	4100-5000 (5)	148	2,66	0,67			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,74	0,97			
	Total	4712	2,52	0,87			
Alanın genel yeterlilik boyutu	500-1000 (1)	736	2,32	1,05	1,567	0,166	-
	1100-2000 (2)	1580	2,29	0,92			
	2100-3000 (3)	1324	2,27	0,97			
	3100-4000 (4)	720	2,29	1,03			
	4100-5000 (5)	148	2,47	1,08			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,39	1,19			
	Total	4712	2,30	0,99			
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	500-1000 (1)	736	2,43	0,91	4,955	0,000*	4>2-3 5>1-2 6>1
	1100-2000 (2)	1580	2,46	0,91			
	2100-3000 (3)	1324	2,49	0,85			
	3100-4000 (4)	720	2,62	0,95			
	4100-5000 (5)	148	2,62	0,70			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,58	0,97			
	Total	4712	2,50	0,90			
Rekreatif Alanları Değerlendirme	500-1000 (1)	736	2,39	0,86	4,841	0,000*	3>1 4>1-2 5>1-2 6>1-2-3
	1100-2000 (2)	1580	2,43	0,82			
	2100-3000 (3)	1324	2,48	0,81			
	3100-4000 (4)	720	2,54	0,86			
	4100-5000 (5)	148	2,61	0,67			
	5100 ve üzeri (6)	204	2,61	0,95			
	Total	4712	2,47	0,83			

*p<0,05

Tablo 13’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; rekreatif alanları değerlendirme geneli ile alanın genel yeterlilik boyutu hariç diğer alt boyutlar gelire göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p<0,05$). Genel yeterlilik alt boyutu hariç diğer alt boyutlar ve ölçeğin geneli için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; 2100-3000 TL, 3100-4000 TL, ve 4100-5000 TL geliri olan kişilerin ortalaması 500-1000 TL ve 1100-2000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 5100 TL ve üzeri geliri olanların ortalaması 500-1000 TL, 1100-2000 TL, 2100-3000 TL, 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 3100-4000 TL geliri olanların ortalaması 1100-2000 TL ve 2100-3000 TL geliri olanların ortalamasından, 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 TL ve 1100-2000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 5100 TL ve üzeri gelire sahip olanların oranı 500-1000 TL geliri olanlardan anlamlı derecede daha büyüktür.

Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için; 3100-4000 TL ve 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 TL ve 1100-2000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 TL arasında geliri olanların ortalamasından, 5100 TL geliri olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000 ve 2100-3000 TL geliri olanlardan anlamlı derecede daha yüksektir.

4.8. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Çocuk Sayısına Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının çocuk sayısına göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₁₃: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri çocuk sayısına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 14. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Çocuk Sayısına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Hijyen, aydınlatma	Yok	256	2,1	0,9	24,495	0,000*	1>0-2 2>0 3>0-1-2-4-5+ 4>0-2 5>0
	1	312	2,5	1,0			
	2	1972	2,4	1,0			
	3	1660	2,7	0,8			
	4	368	2,5	0,9			
	5 ve üzeri	144	2,4	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Genel yeterlilik	Yok	256	2,3	0,9	17,081	0,000*	2>0 3>0-1-2-5+ 4>0-1-2-5+
	1	312	2,5	1,0			
	2	1972	2,5	0,9			
	3	1660	2,7	0,9			
	4	368	2,7	0,8			
	5 ve üzeri	144	2,4	1,0			
	Total	4712	2,6	0,9			
Donanım yeterlilik	Yok	256	2,2	0,9	15,649	0,000*	1>0 2>0 3>0-2-4-5+ 4>0 5>0
	1	312	2,6	0,8			
	2	1972	2,5	0,9			
	3	1660	2,7	0,7			
	4	368	2,6	0,7			
	5 ve üzeri	144	2,5	0,9			
	Total	4712	2,6	0,8			
Güvenlik, işlevsellik	Yok	256	2,2	1,0	17,886	0,000*	1>0-5+ 2>0-5+ 3>0-2 4>0-1-2-3-5+
	1	312	2,5	1,0			
	2	1972	2,4	0,9			
	3	1660	2,6	0,8			
	4	368	2,7	0,9			
	5 ve üzeri	144	2,3	0,8			
	Total	4712	2,5	0,9			
Oyun Alanlarının Yeterliliği	Yok	256	2,2	0,8	24,018	0,000*	1>0 2>0 3>0-1-2-5+ 4>0-2-5+ 5>0
	1	312	2,5	0,8			
	2	1972	2,5	0,8			
	3	1660	2,7	0,7			
	4	368	2,6	0,7			
	5 ve üzeri	144	2,4	0,8			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 14'de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; ölçeğin geneli ve tüm alt boyutları çocuk sayısına göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p<0,05$). Ölçeğin geneli ve tüm alt boyutlar için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Hijyen aydınlatma alt boyutu için; 3 çocuğu olanların ortalaması diğer tüm gruplardan anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca tek ve 4 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayan ve 2 çocuğu olanların ortalamasından, 2 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması ise hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Genel yeterlilik alt boyutu için; 3 ve 4 çocuğu olanların ortalaması diğer tüm grupların ortalamasından, ek olarak 2 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Donanım yeterlilik alt boyutu için; hiç çocuğu olmayanların ortalaması diğer grupların hepsinden anlamlı derecede daha küçüktür. Ayrıca 3 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2, 4 ve 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik, işlevsellik alt boyutu için; tek ve 2 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ve 5 ve daha fazla çocuğu olanlardan, 3 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlarda 2 çocuğu olanların ortalamasından, 4 çocuğu olanların ortalaması da diğer tüm gruplardan anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Oyun alanlarının yeterliliği geneli için, 1,2, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından, 3 çocuğu olmayanların oranı çocuğu olmayanlar ile 1,2, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2 ve 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

H₁₄: Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri çocuk sayısına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 15. Rekraktif Alanlarının Değerlendirmesi Çocuk Sayısına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	yok	256	2,1	1,0	23,173	0,000*	1>0 2>0 3>0-1-2 4>0-2 5>0
	1	312	2,5	0,8			
	2	1972	2,5	0,9			
	3	1660	2,7	0,8			
	4	368	2,6	0,8			
	5 ve üzeri	144	2,5	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Alanın genel yeterlilik boyutu	yok	256	2,0	1,0	10,010	0,000*	1>0-5+ 2>0 3>0-2-5+ 4>0-2-3-5+
	1	312	2,4	1,0			
	2	1972	2,3	1,0			
	3	1660	2,3	0,9			
	4	368	2,5	1,1			
	5 ve üzeri	144	2,1	0,8			
	Total	4712	2,3	1,0			
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	yok	256	2,2	1,0	7,637	0,000*	1>0-2-3 2>0 3>0 4>0-2 5>0
	1	312	2,6	0,9			
	2	1972	2,5	1,0			
	3	1660	2,5	0,8			
	4	368	2,6	0,8			
	5 ve üzeri	144	2,6	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Rekrektif Alanları Değerlendirme	yok	256	2,1	0,9	15,115	0,000*	1>0-2 2>0 3>0-2 4>0-2 5>0
	1	312	2,5	0,8			
	2	1972	2,4	0,9			
	3	1660	2,6	0,7			
	4	368	2,5	0,7			
	5 ve üzeri	144	2,4	0,8			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 15’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; rekreatif alanların genel değerlendirmesi ve alt boyutları çocuk sayısına göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p<0,05$). Ölçeğin geneli ve alt boyutların hepsi için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; 1, 2, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 3 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların, 1 ve 2 çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanlar ve 2 çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

Alanın genel yeterlilik boyutu için; bir çocuğu olanların ortalaması, çocuğu olmayanlar ile 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 2 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 4 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanlar ile 2,3,5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 3 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2,5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 2,3 ve 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca tek çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2 ve 3 çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için ise 1,3 ve 4 çocuğu olanların ortalaması, hiç çocuğu olmayan ve iki çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha fazladır. Ayrıca 2 ile 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

4.9. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Çocuk Yaşına Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının çocuk yaşına göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₁₅: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri çocuk yaşına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 16. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Çocuk Yaş Gruplarına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Hijyen, aydınlatma	0-2 (1)	180	2,5	0,8	7,565	0,000*	4>2-3-5-7 6>2-3-4-5-7-8 8>3
	3-5 (2)	228	2,4	1,0			
	6-8 (3)	428	2,4	0,9			
	9-11 (4)	504	2,6	0,9			
	12-14 (5)	852	2,4	0,9			
	15-17 (6)	1208	2,6	0,9			
	18-20 (7)	520	2,5	0,9			
	21 ve üzeri (8)	592	2,5	0,9			
	Total	4512	2,5	0,9			
Genel yeterlilik	0-2 (1)	180	2,5	0,9	6,806	0,000*	2>1-3-4-5-7-8 6>1-3-4-5-7-8 8>3
	3-5 (2)	228	2,8	1,1			
	6-8 (3)	428	2,4	0,9			
	9-11 (4)	504	2,6	0,8			
	12-14 (5)	852	2,5	0,9			
	15-17 (6)	1208	2,7	0,9			
	18-20 (7)	520	2,5	0,9			
	21 ve üzeri (8)	592	2,6	0,9			
	Total	4512	2,6	0,9			

Donanım yeterlilik	0-2 (1)	180	2,6	0,8	5,834	0,000*	1>3 3>6 4>2-3-5-8 6>2-3-5-7-8 7>3
	3-5 (2)	228	2,5	0,9			
	6-8 (3)	428	2,5	0,8			
	9-11 (4)	504	2,7	0,8			
	12-14 (5)	852	2,5	0,8			
	15-17 (6)	1208	2,7	0,8			
	18-20 (7)	520	2,6	0,8			
	21 ve üzeri (8)	592	2,6	0,8			
	Total	4512	2,6	0,8			
Güvenlik, işlevsellik	0-2 (1)	180	2,5	0,8	6,037	0,000*	1>3 4>3-5 6>2-3-5-7 7>3 8>3-5
	3-5 (2)	228	2,5	1,1			
	6-8 (3)	428	2,4	0,9			
	9-11 (4)	504	2,6	0,9			
	12-14 (5)	852	2,4	0,9			
	15-17 (6)	1208	2,6	0,9			
	18-20 (7)	520	2,5	0,9			
	21 ve üzeri (8)	592	2,5	0,9			
	Total	4512	2,5	0,9			
Oyun Alanlarının Yeterliliği	0-2 (1)	180	2,6	0,7	7,780	0,000*	1>3 2>3 4>3-5 6>2-3-5-7-8 7>3 8>3
	3-5 (2)	228	2,5	0,9			
	6-8 (3)	428	2,4	0,8			
	9-11 (4)	504	2,6	0,7			
	12-14 (5)	852	2,5	0,7			
	15-17 (6)	1208	2,7	0,7			
	18-20 (7)	520	2,5	0,7			
	21 ve üzeri (8)	592	2,5	0,7			
	Total	4512	2,6	0,7			

*p<0,05

Tablo 16’da görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; oyun alanlarının yeterliliği genel ile alt boyutları çocuk yaşına göre anlamlı farklılık göstermektedir. Ölçek geneli ile alt boyutlarının hepsi için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Hijyen, aydınlatma için; 9-11 yaşında çocuğu olanların ortalaması 3-5, 6-8, 12-14 ve 18-20 yaşında çocuğu olanlardan, 15-17 yaşında çocuğu olanların ortalaması 3-5, 6-8, 9-11, 12-14, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanlardan anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 21 ve üzeri yaşında çocuğu olanların

ortalaması 6-8 yaşında çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Genel yeterlilik alt boyutu için; 3-5 ve 15-17 yaşında çocuğu olanların ortalaması diğer tüm gruplardan anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 21 ve üzeri yaşında çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaşında çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Donanım yeterlilik için; 9-11 ve 15-17 yaş grubu kişilerin 3-5,6-8,12-14,18-20 ile 21 ve üzeri yaş grubu ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 0-2 ve 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanlardan, 6-8 yaş grubu çocuğu olanların oranı 15-17 yaş çocuğu olanlardan anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik işlevsellik alt boyutu için; 9-11 ve 21 ve üzeri yaş grubunda çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 0-2 ve 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 15-17 yaş grubu kişilerin ortalaması ise 3-5, 6-8, 12-14 ve 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Oyun alanlarının yeterliliği alt boyutu için; 0-2, 3-5, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 3-5, 6-8, 12-14, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

H₁₆: Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri çocuk yaşına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 17. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Çocuk Yaş Gruplarına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	p	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	0-2 (1)	180	2,6	0,8	7,539	0,000*	1>3-5 4>3 6>2-3-4-5-7-8 8>3-5
	3-5 (2)	228	2,5	0,9			
	6-8 (3)	428	2,4	0,9			
	9-11 (4)	504	2,5	0,8			
	12-14 (5)	852	2,4	0,9			
	15-17 (6)	1208	2,7	0,8			
	18-20 (7)	520	2,5	0,8			
	21 ve üzeri (8)	592	2,6	0,9			
	Total	4512	2,5	0,9			
Alanın genel yeterlilik boyutu	0-2 (1)	180	2,4	0,9	6,030	0,000*	1>3-5 2>5 4>5 6>3-4-5-8 7>3-5 8>3-5
	3-5 (2)	228	2,4	1,0			
	6-8 (3)	428	2,2	1,0			
	9-11 (4)	504	2,3	0,9			
	12-14 (5)	852	2,2	1,0			
	15-17 (6)	1208	2,4	1,0			
	18-20 (7)	520	2,4	1,0			
	21 ve üzeri (8)	592	2,3	1,0			
	Total	4512	2,3	1,0			
Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	0-2 (1)	180	2,6	0,8	5,192	0,000*	1>3-5 6>2-3-4-5-7 7>3 8>3-5
	3-5 (2)	228	2,5	1,0			
	6-8 (3)	428	2,4	0,9			
	9-11 (4)	504	2,5	0,9			
	12-14 (5)	852	2,4	0,9			
	15-17 (6)	1208	2,6	0,9			
	18-20 (7)	520	2,5	0,8			
	21 ve üzeri (8)	592	2,6	0,9			
	Total	4512	2,5	0,9			

Rekreatif Alanları Değerlendirme	0-2 (1)	180	2,6	0,7	7,531	0,000*	1>3-5 4>5 6>2-3-4-5-7 7>3 8>3-5
	3-5 (2)	228	2,5	0,9			
	6-8 (3)	428	2,4	0,9			
	9-11 (4)	504	2,5	0,8			
	12-14 (5)	852	2,4	0,9			
	15-17 (6)	1208	2,6	0,8			
	18-20 (7)	520	2,5	0,8			
	21 ve üzeri (8)	592	2,5	0,8			
	Total	4512	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 17’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; rekreatif alanların yeterliliğine ilişkin genel görüşler ile alt boyutları çocuk yaşına göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p<0,05$). Ölçeğin geneli ve alt boyutların tamamı için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği için; 0-2 ve 21 yıl ve üzeri yaş grubu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir. 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocukları olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 0-2 yaş hariç diğer yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Alanın genel yeterlilik boyutu için; 3-5, 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından, 0-2, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu kişilerin ortalaması, 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 0-2 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 0-2 ve 21 ve

üzeri yaş hariç diğer yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli için; 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 0-2 ve 21 ve üzeri yaş hariç diğer yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir. 0-2 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından, 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

4.10. Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği Alt Boyutlarının (ÇOADÖ) ve Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeğinin(RADÖ) Oyun Alanı Kullanım Sıklığına Göre Değişimi

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının oyun alanı kullanım sıklığına göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterip göstermediğini belirlemek için yapılan bağımsız gruplarda t testi sonuçları yer almaktadır.

H₁₇: Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri kullanım sıklığına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 18. Oyun Alanlarının Yeterliliğine İlişkin Değerlendirmesi Kullanım Sıklığına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	p	Anlamlı Fark
Hijyen, aydınlatma	Haftada 1 kez	1600	2,6	0,9	12,538	0,000*	1>2-3-0 2>3 4>3-0 5>3
	Haftada 2 kez	608	2,5	0,8			
	Haftada 3 kez	200	2,3	0,7			
	Haftada 4 kez	112	2,6	1,1			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,6	0,8			
	Hiç	2036	2,4	1,0			
	Total	4712	2,5	0,9			
Genel yeterlilik	Haftada 1 kez	1600	2,6	0,8	2,134	0,059	-
	Haftada 2 kez	608	2,6	1,0			
	Haftada 3 kez	200	2,4	0,9			
	Haftada 4 kez	112	2,6	0,9			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,6	0,8			
	Hiç	2036	2,6	0,9			
	Total	4712	2,6	0,9			
Donanım yeterlilik	Haftada 1 kez	1600	2,7	0,8	16,508	0,000*	1>2-3-5-0 2>0 4>2-3-5-0
	Haftada 2 kez	608	2,6	0,8			
	Haftada 3 kez	200	2,4	0,9			
	Haftada 4 kez	112	2,7	1,0			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,5	0,8			
	Hiç	2036	2,5	0,8			
	Total	4712	2,6	0,8			

Güvenlik, işlevsellik	Haftada 1 kez	1600	2,6	0,8	14,127	0,000*	1>2-3-5-0 2>3 4>2-3-5-0 0>3
	Haftada 2 kez	608	2,5	0,8			
	Haftada 3 kez	200	2,2	1,0			
	Haftada 4 kez	112	2,7	1,0			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,4	0,8			
	Hiç	2036	2,4	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Oyun Alanlarının Yeterliliği	Haftada 1 kez	1600	2,6	0,7	12,886	0,000*	1>2-3-0 2>3 4>3-0 5+>3 0>3-4
	Haftada 2 kez	608	2,5	0,7			
	Haftada 3 kez	200	2,3	0,7			
	Haftada 4 kez	112	2,7	1,0			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,5	0,7			
	Hiç	2036	2,5	0,8			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 18’de görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre; genel yeterlilik alt boyutu hariç diğer alt boyutlar ve ölçeğin geneli kullanım sıklığına göre anlamlı farklılık göstermektedir ($p<0,05$). Genel yeterlilik hariç tüm alt boyutlar ve ölçeğin geneli için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Hijyen, aydınlatma için; haftada 2 ile 5 ve üzeri kez kullananların ortalaması haftada 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha fazladır. 1 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile haftada 2 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Haftada 4 kez kullananların ortalaması da hiç kullanmayanlar ile haftada 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Donanım yeterlilik için, haftada 1 ve 4 kez kullananların ortalaması diğer grupların hepsinin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca haftada 2 defa kullananların ortalaması hiç kullanmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Güvenlik işlevsellik için; haftada 1 ve 4 kez kullananların ortalaması diğer grupların hepsinin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 2 kez kullananların ortalaması 3 kez kullananlardan, hiç kullanmayanların ortalaması da haftada 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha yüksektir.

Oyun Alanlarının Yeterliliği için; haftada 2 ile 5 ve daha fazla kez kullananların ortalaması 3 kez kullananlardan, 1 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 2 ve 3 kez kullananların ortalamasından, 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ve 3 kez kullananlardan, 5 ve daha fazla kullananların ortalaması ise 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha fazladır.

H₁₈: Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri kullanım sıklığına göre farklılık göstermemektedir.

Tablo 19. Rekreatif Alanlarının Değerlendirmesi Kullanım Sıklığına Göre Değişim

		N	Ortalama	Std. Sapma	F	P	Anlamlı Fark
Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği	Haftada 1 kez	1600	2,6	0,8	13,482	0,000*	1>3 2>3 4>3-0 5>1-2-3-0
	Haftada 2 kez	608	2,6	0,8			
	Haftada 3 kez	200	2,4	0,9			
	Haftada 4 kez	112	2,7	1,0			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,8	0,7			
	Hiç	2036	2,4	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Alanın genel yeterlilik boyutu	Haftada 1 kez	1600	2,4	0,9	24,066	0,000*	1>3-0 2>1-3-0 4>3-0 5+>1-2-3-0 0>3
	Haftada 2 kez	608	2,5	1,0			
	Haftada 3 kez	200	2,0	1,0			
	Haftada 4 kez	112	2,5	1,2			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,7	1,0			
	Hiç	2036	2,2	1,0			
	Total	4712	2,3	1,0			

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu	Haftada 1 kez	1600	2,6	0,8	12,710	0,000*	1>3-0 2>3-0 4>1-3-0 5>3-0
	Haftada 2 kez	608	2,6	0,9			
	Haftada 3 kez	200	2,2	0,9			
	Haftada 4 kez	112	2,7	1,1			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,7	0,8			
	Hiç	2036	2,4	0,9			
	Total	4712	2,5	0,9			
Rekreatif Alanları Değerlendirme	Haftada 1 kez	1600	2,5	0,8	16,926	0,000*	1>3-0 2>3-0 4>1-3-0 5>1-3-0
	Haftada 2 kez	608	2,6	0,8			
	Haftada 3 kez	200	2,3	0,9			
	Haftada 4 kez	112	2,7	1,1			
	Haftada 5 ve üstü	156	2,7	0,7			
	Hiç	2036	2,4	0,9			
	Total	4712	2,5	0,8			

*p<0,05

Tablo 19’da görüldüğü üzere, Tek yönlü varyans analizi sonuçlarına göre rekreatif alanların genel değerlendirilmesi ve alt boyutlarının hepsi kullanım sıklığına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir ($p<0,05$). Ölçeğin geneli ile alt boyutların hepsi için hipotez reddedilmiştir. Farklılığın hangi gruptan kaynaklandığını tespit etmek için yapılan TUKEY testi sonuçlarına göre;

Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği için; haftada 1 ve 2 kez kullananların ortalaması 3 kez kullananların ortalamasından, 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayan ve 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha büyüktür. 5 ve daha fazla kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1,2 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir.

Alanın genel yeterlilik boyutu için; haftada 1 ve 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ve 3 kez kullananların ortalamasından, hiç kullanmayanların ortalaması ise 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyük olarak tespit edilmiştir. 2 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1 ve 3 kez kullananlardan, 5 ve daha fazla kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1,2 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksek olarak tespit edilmiştir.

Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; haftada 1,2 ve 5 ve daha fazla kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için; haftalık 1 ve 2 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4 ile 5 kere ve daha fazla kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha fazladır.

V. BÖLÜM

TARTIŞMA, SONUÇ VE ÖNERİLER

Bu bölümde yapmış olduğumuz araştırma çalışmasından elde ettiğimiz bulguların sonuçlarına yer verilecektir. Ayrıca sonuçlar doğrultusunda önerilerde bulunulacaktır.

5.1. Tartışma ve Sonuç

Çalışmamızın bulgularından elde ettiğimiz sonuçları değerlendirdiğimizde ebeveynlerin çocuk oyun alanlarının değerlendirmesinde ve rekreasyon alanlarının değerlendirmesinde; bireyin eğitim durumunun, alan kullanım sıklığının, cinsiyetin, medeni durumlarının, yaşlarının, aylık gelir düzeylerinin ve meslek gruplarının hepsinde farklılıkların olduğu tespit edilmiştir. Söz konusu bu farklılıkları aşağıdaki şekilde incelemek mümkündür.

Oyun alanları değerlendirme ölçeği ile rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının cinsiyete göre ortalamaları ve bu ortalamalar arasındaki farkın anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Ayrıca Hijyen, aydınlatma, genel yeterlilik, donanım yeterlilik, güvenlik, işlevsellik ve oyun alanı yeterliliği genel düzeyi için erkeklerin ortalaması kadınların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Rekreatif alanları değerlendirme ölçeği alt boyutlarının cinsiyete göre değişimi incelendiğinde ölçeğin geneli ile tüm alt boyutlarının cinsiyete göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği, Alanın genel yeterlilik boyutu, Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu ve Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeğinin geneli için erkeklerin ortalaması kadınların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Bu durumu kadınların daha detaycı olmaları ve erkek katılımcılara kıyasla kadın katılımcıların oyun alanlarını daha sık kullanmasından kaynaklanması mümkündür.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri medeni duruma göre; güvenlik, işlevsellik alt boyutu hariç ölçeğin geneli ile Hijyen, aydınlatma, Genel yeterlilik, Donanım yeterlilik alt boyutları anlamlı düzeyde

farklılık göstermektedir. Anlamli farklılık gösteren ölçeğin geneli ile Hijyen, aydınlatma, Genel yeterlilik, Donanım yeterlilik alt boyutları için evlilerin ortalaması bekârların ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri medeni duruma göre; Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği, Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu ve Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli medeni duruma göre anlamli düzeyde farklılık gösterirken, Alanın genel yeterlilik boyutu alt boyutu medeni duruma göre anlamli farklılık göstermemektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği, Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu ve Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli için evlilerin ortalaması bekarların ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Bekâr bireyleri oyun alanlarını değerlendirmedikleri erkek bireyler ise evli olsalar bile oyun alanlarını daha az kullandıkları şeklinde yorumlamak mümkündür.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri yaş gruplarına göre; tüm alt boyutları yaş gruplarına göre anlamli farklılık göstermektedir. Hijyen, aydınlatma alt boyutu için; 36-40 yaş grubu, 41-45 yaş grubu ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30,31-35, 51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Ayrıca 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 41-45 hariç tüm yaş grubu ortalamalarından anlamli derecede daha yüksektir. Genel yeterlilik alt boyutu için; 36-40 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30,31-35, 51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Ayrıca 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması diğer tüm yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik alt boyutu için; 36-40, 51-45 ve 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25,26-30,31-35,51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Güvenlik işlevsellik alt boyutu için; 36-40 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25,26-30,31-35 ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Ayrıca 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından, 61-65 yaş grubu kişilerin ortalanması ise 26-30 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha büyüktür. Oyun alanlarının yeterliliği alt boyutu için; 36-40,41-45 ve 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25,26-30,31-35,51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamli derecede daha yüksektir. Ayrıca 56-60

yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30,51-55 ve 61-65 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Yaş değişkeninin oyun alanı yeterliliğinin değerlendirilmesi açısından bakıldığında anlamlı farklılıkların çıktığı görülmektedir. Genel anlamda oyun alanı yeterliliğinin değerlendirilmesinde yaş ortalaması düştüğü zaman oyun alanının yeterlilik değerlendirmesinin de düştüğünü gözlemlemekteyiz.

Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri yaş gruplarına göre anlamlı düzeyde farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35, 41-45, 46-50 ve 51-55 yaş grubu ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 36-40 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35, 51-55 ve 56-60 yaş grubu ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 20-25 yaş grubu kişilerin ortalaması 31-35, 36-40 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından, 26-30 yaş grubu kişilerin ortalaması ise 31-35 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Alanın genel yeterlilik boyutu alt boyutu için 61-65 yaş grubu kişilerin ortalaması diğer tüm yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 26-30 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 34-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerden, 36-40 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-35, 34-35 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalamasından, 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 61-65 yaş grubu hariç diğer tüm yaş grupları ortalamasından, 36-40 ve 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 61-65 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35, 51-55 ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha küçüktür. Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli için, 36-40 ve 46-50 yaş grubu kişilerin ortalaması 20-25, 26-30, 31-35, 41-45,51-55 ve 56-60 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 20-25 ve 26-30 yaş grubu kişilerin ortalaması 31-35 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 41-45 yaş grubu kişilerin ortalaması 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 61-65 yaş grubu kişilerin

ortalaması 20-25, 26-30, 31-35 ve 51-55 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri eğitim durumlarına göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Hijyen, aydınlatma alt boyutu için; ilkokul mezunlarının ortalaması lise ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunlarının ortalaması da lise, üniversite ve yüksek lisans mezunlarından anlamlı derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik alt boyutu için; ortaokul mezunlarının ortalaması diğer eğitim düzeyine sahip kişilerin hepsinden anlamlı derecede daha yüksektir. Güvenlik, işlevsellik alt boyutu için; ilkokul mezunlarının ortalaması lise ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunlarının ortalaması da lise, üniversite ve yüksek lisans mezunlarından anlamlı derecede daha yüksektir. Oyun alanlarının yeterliliği ölçeği geneli için ilkokul mezunlarının ortalaması lise ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunlarının ortalaması da lise, üniversite ve yüksek lisans mezunlarından anlamlı derecede daha büyüktür. Eğitim seviyesi arttıkça hem hijyen ve aydınlatma yeterliliği hem de güvenlik ve işlevsellik yeterliliğinin değerlendirmesinin düşüş gösterdiği yönünde bulgular elde edilmiştir. Bu durumun nedeni ise bireyin eğitim seviyesi arttıkça beklenti düzeyinin de artması olarak yorumlanabilir. Bireyin bilgi seviyesi beklentisi seviyesine de etki etmektedir.

Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri eğitim durumuna göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; ilkokul mezunları ortalaması ortaokul ve üniversite mezunlarından, ortaokul mezunları ortalaması lise ve yüksek lisans mezunları ortalamasından, lise mezunları ortalaması yüksek lisans mezunları ortalamasından, üniversite mezunları ortalaması lise mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Alanın genel yeterlilik boyutu alt boyutu için ilkokul mezunları ortalaması lise, üniversite ve yüksek lisans mezunları ortalamasından, ortaokul mezunları ortalaması ise lise ve üniversite mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için ilkokul mezunları ortalaması diğer bütün eğitim düzeyine sahip kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca ortaokul ve üniversite mezunlarının ortalaması lise ve yüksek lisans mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeğinin geneli için; ilkokul ve ortaokul mezunları ortalaması lise, üniversite ve

yüksek lisans mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca lise mezunları ortalaması yüksek lisans mezunları ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Bu durumu da çocuk oyun alanlarının değerlendirilmesindeki gibi eğitim seviyesi arttıkça memnuniyet oranının düştüğü şeklinde yorumlanabilir.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri gelire göre; anlamlı farklılık göstermektedir. Hijyen ve aydınlatma için; 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 1100-2000 TL ve 3100-4000 TL gelire sahip olanların ortalamasından, 4100-5000 TL ve 51000 TL üzeri gelire sahip olanların ortalaması diğer gelir düzeyine sahip olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Genel yeterlilik alt boyutu için; 3100-4000 TL ve 4100-5000 TL gelire sahip olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000 ve 2100-3000 TL gelire sahip olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 5100 TL ve üzeri gelire sahip olanların ortalaması 1100-2000 TL ve 2100-3000 TL gelire sahip olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik alt boyutu için; geliri 5100 TL ve üzeri olanların ortalaması diğer tüm gelir grupları ortalamasından büyüktür. Ayrıca 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 ve 1100-2000 TL geliri olanlardan, 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması ise 500-1000 TL geliri olanlardan anlamlı derecede daha yüksektir. Güvenlik, işlevsellik alt boyutu için; 500-1000 TL ve 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 1100-2000 ve 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000, 2100-3000, 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından, 5100 TL ve üzeri geliri olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000 ve 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Oyun Alanlarının Yeterliliği için; 4100-5000 TL ve 5100 TL ve üzeri gelire sahip olanların ortalaması, diğer gelir grupları ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Aylık gelir durumlarına bakıldığında, oyun alanı yeterlilik değerlendirmesinde genel olarak gelir seviyesi arttıkça oyun alanı yeterliliğinin değerlendirilmesinin de arttığı görülmüştür. Bu durumda nedeni ise bireylerin maddi olarak elde ettikleri doyumun neticesinde beklentilerini çok yüksek tutmamaları olarak açıklanabilmektedir.

Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri gelire göre anlamlı farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; 2100-3000 TL, 3100-4000 TL, ve 4100-5000 TL geliri

olan kişilerin ortalaması 500-1000 TL ve 1100-2000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 5100 TL ve üzeri geliri olanların ortalaması 500-1000 TL, 1100-2000 TL, 2100-3000 TL, 3100-4000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 3100-4000 TL geliri olanların ortalaması 1100-2000 TL ve 2100-3000 TL geliri olanların ortalamasından, 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 TL ve 1100-2000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 5100 TL ve üzeri gelire sahip olanların oranı 500-1000 TL geliri olanlardan anlamlı derecede daha büyüktür. Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için; 3100-4000 TL ve 4100-5000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 TL ve 1100-2000 TL geliri olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 2100-3000 TL geliri olanların ortalaması 500-1000 TL arasında geliri olanların ortalamasından, 5100 TL geliri olanların ortalaması 500-1000, 1100-2000 ve 2100-3000 TL geliri olanlardan anlamlı derecede daha yüksektir.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri mesleğe göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Hijyen, aydınlatma için; kamu çalışanları ortalaması emeklilerden, özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahiplerinden, serbest meslek çalışanları ise kamu çalışanları, emekli ve diğer meslek sahipleri ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Genel yeterlilik alt boyutu için; kamu çalışanları ortalaması serbest meslek, emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, diğer meslek sahibi kişilerin ortalaması ise serbest meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik alt boyutu için; kamu çalışanları, özel sektör ve serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, diğer meslek sahipleri ortalaması ise emekli olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Güvenlik işlevsellik alt boyutu için; kamu çalışanları ortalaması diğer meslek sahiplerinden, özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahiplerinden, serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması ise kamu çalışanları, özel sektör, emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Oyun alanlarının yeterliliği ölçeği geneli için; kamu çalışanları, özel sektör ve serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer

meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Özetle, sonuçlarda emekli meslek gurubunda olan bireylerin yeterlilik derecesinin diğer meslek gruplarına göre daha düşük seviyede olduğunu düşündükleri tespit edilmiştir. Emeklilerin daha fazla boş vakti olduğu için çok daha fazla bu alanları kullanmaktadırlar. Bu nedenle hem sık kullandıkları için alanın eksiklerini çok daha rahat görmektedirler, hem de yine bu sık kullanıma bağlı olarak alanın konfor, hijyen gibi özellikleri hakkında çok daha fazla bilgi sahibi olabilmektedirler.

Bireylerin rekreatif alanların değerlendirilmesine ilişkin görüşleri mesleğe göre anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için kamu çalışanı, özel sektör çalışanı ve serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Alanın genel yeterlilik boyutu için; serbest meslek sahibi kişilerin ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, özel sektör çalışanları ortalaması ise kamu çalışanı, emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için, emeklilerin ortalaması diğer tüm meslek sahibi kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha düşüktür. Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için ise kamu ve özel sektör çalışanları ortalaması emekli ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalamasından, serbest meslek sahibi kişilerin ve diğer meslek sahibi kişilerin ortalaması emeklilerin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri çocuk sayısına göre anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Hijyen aydınlatma alt boyutu için; 3 çocuğu olanların ortalaması diğer tüm gruplardan anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca tek ve 4 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayan ve 2 çocuğu olanların ortalamasından, 2 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması ise hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Genel yeterlilik alt boyutu için; 3 ve 4 çocuğu olanların ortalaması diğer tüm grupların ortalamasından, Ayrıca 2 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik alt boyutu için; hiç çocuğu olmayanların ortalaması diğer grupların hepsinden anlamlı derecede daha küçüktür. Ayrıca 3 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2, 4 ve 5 ve

daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Güvenlik, işlevsellik alt boyutu için; tek ve 2 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ve 5 ve daha fazla çocuğu olanlardan, 3 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlarda 2 çocuğu olanların ortalamasından, 4 çocuğu olanların ortalaması da diğer tüm gruplardan anlamlı derecede daha büyüktür. Oyun alanlarının yeterliliği geneli için, 1,2, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından, 3 çocuğu olmayanların oranı çocuğu olmayanlar ile 1,2, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 4 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2 ve 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Çocuğu olmayan bireyler çocuğu olan bireylere kıyasla bu alanları en az kullanan kesim olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu nedenle bu grubun memnuniyet oranı diğer gruplardan daha düşüktür.

Bireylerin rekreaktif alanlara ilişkin değerlendirmeleri çocuk sayısına göre; anlamlı farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği alt boyutu için; 1, 2, 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 3 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların, bir ve iki çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca dört çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanlar ve 2 çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Alanın genel yeterlilik boyutu için; bir çocuğu olanların ortalaması, çocuğu olmayanlar ile 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 2 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 4 çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanlar ile 2,3,5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 3 çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2,5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 2,3 ve 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca tek çocuğu olanların ortalaması çocuğu olmayanlar ile 2 ve 3 çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için ise 1,3 ve 4 çocuğu olanların ortalaması, hiç çocuğu olmayan ve iki çocuğu olanların ortalamasından anlamlı

derecede daha fazladır. Ayrıca 2 ile 5 ve daha fazla çocuğu olanların ortalaması hiç çocuğu olmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Çocuğu olmayan bireyler rekreatif alanları çok daha sık bir şekilde ziyaret etmektedirler. Bu durum ise bireylerin tüm ilgisini alana vermelerine neden olmaktadır. Çocuğu olmayan bireyler tüm ilgiyi alana verdikleri için alanla ilgili detaylı bilgi sahibi olarak, alana daha fazla vakit ayırmaktadırlar. Çocuk sahibi olan bireyler ise öncelikle ilgilerini çocuklarına vermektedirler. Bu nedenle alan hakkında yeterli inceleme yapma fırsatı yakalayamamaktadırlar.

Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri çocuk yaşına göre anlamlı farklılık göstermektedir. Hijyen, aydınlatma için; 9-11 yaşında çocuğu olanların ortalaması 3-5, 6-8, 12-14 ve 18-20 yaşında çocuğu olanlardan, 15-17 yaşında çocuğu olanların ortalaması 3-5, 6-8, 9-11, 12-14, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanlardan anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 21 ve üzeri yaşında çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaşında çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Genel yeterlilik alt boyutu için; 3-5 ve 15-17 yaşında çocuğu olanların ortalaması diğer tüm gruplardan anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 21 ve üzeri yaşında çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaşında çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik için; 9-11 ve 15-17 yaş grubu kişilerin 3-5,6-8,12-14,18-20 ile 21 ve üzeri yaş grubu ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 0-2 ve 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanlardan, 6-8 yaş grubu çocuğu olanların oranı 15-17 yaş çocuğu olanlardan anlamlı derecede daha yüksektir. Güvenlik işlevsellik alt boyutu için; 9-11 ve 21 ve üzeri yaş grubunda çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 0-2 ve 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 15-17 yaş grubu kişilerin ortalaması ise 3-5, 6-8, 12-14 ve 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Oyun alanlarının yeterliliği alt boyutu için; 0-2, 3-5, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu kişilerin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 15-17 yaş grubu çocuğu olanların

ortalaması 3-5, 6-8, 12-14, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir.

Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri çocuk yaşına göre; anlamlı farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği için; 0-2 ve 21 yıl ve üzeri yaş grubu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocukları olanların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Ayrıca 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 0-2 yaş hariç diğer yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Alanın genel yeterlilik boyutu için; 3-5, 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından, 0-2, 18-20 ve 21 ve üzeri yaş grubu kişilerin ortalaması, 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; 0-2 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 0-2 ve 21 ve üzeri yaş hariç diğer yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür.

Rekreatif Alanları Değerlendirme ölçeği geneli için; 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 0-2 ve 21 ve üzeri yaş hariç diğer yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. 0-2 ve 21 ve üzeri yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 ve 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 9-11 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 12-14 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından, 18-20 yaş grubu çocuğu olanların ortalaması 6-8 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Burada ise 15-17 yaş grubu çocuğu olanların ortalamasının daha yüksek olmasının nedeni ise bu dönemdeki çocukların ergenlikte oluşları ve fazla enerjilerinin yüksek oranda olmasıdır. Bu alanlarda zaman geçiren 15-17 yaş grubu bireylerin aileleri çocuklarının olumlu hobileri olduğu için memnun kalmaktadır.

Son olarak Bireylerin oyun alanlarının yeterliliğine ilişkin değerlendirmeleri kullanım sıklığına göre; anlamlı farklılık göstermektedir. Hijyen, aydınlatma için;

haftada 2 ile 5 ve üzeri kez kullananların ortalaması haftada 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha fazladır. 1 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile haftada 2 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Haftada 4 kez kullananların ortalaması da hiç kullanmayanlar ile haftada 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Donanım yeterlilik için, haftada 1 ve 4 kez kullananların ortalaması diğer grupların hepsinin ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Bunlarla birlikte haftada 2 defa kullananların ortalaması hiç kullanmayanların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Güvenlik işlevsellik için; haftada 1 ve 4 kez kullananların ortalaması diğer grupların hepsinin ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 2 kez kullananların ortalaması 3 kez kullananlardan, hiç kullanmayanların ortalaması da haftada 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha yüksektir. Oyun Alanlarının Yeterliliği için; haftada 2 ile 5 ve daha fazla kez kullananların ortalaması 3 kez kullananlardan, 1 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 2 ve 3 kez kullananların ortalamasından, 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ve 3 kez kullananlardan, 5 ve daha fazla kullananların ortalaması ise 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha fazladır. Haftalık kullanım sıklığına bakıldığında, haftada 1 kez kullanan bireylerin 3 kez ve hiç kullanmayan bireyler arasında farklılıkların olduğu gözlemlenmiştir. Bu durumda 3 kez kullanan bireyler 1 kez kullanan bireylerden oyun alanını yeterliliği daha az bulduklarını söyleyebiliriz. Burada oyun alanını hiç kullanmayan bireylerin değerlendirmesine baktığımızda en düşük değerlendirme olduğunu görmekteyiz. Hiç kullanmayan bireyler oyun alanlarını yeterli bulmadıkları için hiç kullanmadıkları şeklinde yorumlayabiliriz.

Bireylerin rekreatif alanlara ilişkin değerlendirmeleri kullanım sıklığına göre; anlamlı düzeyde farklılık göstermektedir. Alanın donanım, işlevsellik, çeşitlilik ve nicel yeterliliği için; haftada 1 ve 2 kez kullananların ortalaması 3 kez kullananların ortalamasından, 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayan ve 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha büyüktür. 5 ve daha fazla kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1,2 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. Alanın genel yeterlilik boyutu için; haftada 1 ve 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ve 3 kez kullananların ortalamasından, hiç kullanmayanların ortalaması ise 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha yüksektir. 2 kez kullananların

ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1 ve 3 kez kullananlardan, 5 ve daha fazla kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1,2 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Temel ihtiyaçları karşılayabilme ve hijyen yeterliliği boyutu için; haftada 1,2 ve 5 ve daha fazla kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 3 kez kullananlardan anlamlı derecede daha büyüktür. Bunlarla birlikte 4 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Rekreatif Alanları Değerlendirme geneli için; haftalık 1 ve 2 kez kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha büyüktür. Ayrıca 4 ile 5 kere ve daha fazla kullananların ortalaması hiç kullanmayanlar ile 1 ve 3 kez kullananların ortalamasından anlamlı derecede daha fazladır.

Çalışmamızın bulgu ve sonuçlarından yola çıkarak aşağıdaki önerilerde bulunmamız mümkündür;

- *Gerek çocuk oyun alanlarında gerekse rekreatif alanlarda temizlik ve hijyen kurallarına dikkat edilmesi gereklidir. Bu bağlamda ilgili kurum ve kuruluşlarca halkın bilinçlendirilmesi ve çevrenin temiz tutulması hususunda teşvik edilmesi gerekmektedir.*
- *Güvenlik açısından bakıldığında ise halkın bilinçlendirilmesi açısından alanında uzman kişilerinde davet edileceği mini konferans/oturumlar düzenlenmeli, uygulamalı çalışmalar yapılmalıdır.*
- *Bu alanların tasarımı yapılırken her yaş grubundan ebeveyn ve çocuğa hitap edecek ve onların ihtiyaçlarını karşılayacak düzeyde materyallere yer verilmelidir.*
- *Alanlarda kullanılan malzemelerin sağlık açısından uygun olması, görselliklerinin ikinci planda tutulması gerekmektedir. Bu bağlamda öncelik işlevsellik olmalıdır.*
- *Oyun alanı ve rekreatif alanların işlevsellik açısından daha kullanışlı olmaları gerekmektedir.*

Genel olarak değerlendirdiğimizde, sadece oyun alanları ve rekreatif alanların yapılması değil, öncelik olarak yapılan alanların işlevsel olması, güvenlik seviyesinin hem kişisel hem de materyal boyutta artırılması, hijyenin ön planda

tutulması ve ayrıca tüm bu hususlarda halkın sürekli olarak bilinçlendirilmesi gerekmektedir.

KAYNAKÇA

- Abadan, N. 1961. Üniversite Öğrencilerin Serbest Zaman Faaliyetleri, Ankara, Ajans Türk Matbaası, S.23.
- Akesen, A. 1978. Türkiye’de Ulusal Parkların Açık hava Rekreasyonu Yönünden Nitelikleri Ve Sorunları (Örnek:Uludag Ulusal Parkı), İstanbul, İstanbul Ün.. Yayını, S.30.
- Ayan, S. (2016). Oyunla Renklendir Hayatı (1. Baskı) Ankara: Vize Yayıncılık
- Akyol, H. (2010). Yeni Programa Uygun Türkçe Öğretim Yöntemleri. (3. Baskı) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Aksoy, Ö. A. (2000). Dil Yanlılıları. İstanbul: Adam Yayınları.
- Alqudah, Y. M. M. (2003). Çocuğun gelişiminde oyun alanlarının rolü, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Yüksek Lisans Semineri, Ankara.
- Anderson, L. W., D. R. Krathwohl, P. W. Airasian, K. A. Cruikshank, R. E. Mayer, P. R. Pintirch, J. Raths, M. C. Wittorck (2014). Öğrenme Öğretim ve Değerlendirme ile ilgili Bir Sınıflama. (Çev. D. A. Özçelik) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Arı, G. (2014). Türkçe Ders Kitaplarında Fiziksel ve Biçimsel Görünüm. H. Ülker (Editör) Türkçe Ders Kitabı Çözümlemeleri. Ankara: Pegem Akademi Yayınları.
- Arslan Muhacir, E. S., & Yavuz Özalp, A. (2016). Planlama Ve Tasarım Süreçleri Bağlamında Çocuk Oyun Alanlarına İlişkin Temel Kalite Kriterlerinin Belirlenmesi.
- Bal, A. (2005). Zonguldak kenti yeşil alan sistemindeki çocuk oyun alanlarının durumunun peyzaj mimarlığı ilkeleri açısından irdelenmesi. Yayınlanmamış Yüksek Mimarlık Tezi, Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı-Zonguldak.
- Bamberger, R. (1975). Promating the Reading Habit. Paris: Published by The Unesco Press.

- Barın, E. (2004). Yabancılara Türkçe Öğretiminde İlkeler. Hacettepe Üniversitesi, Türkiyat Araştırmaları Dergisi. Güz: 2004. Sayı: 1 Ankara.
- Başkan, Ö. (2006). Yabancı Dil Öğretimi İlkeler ve Çözümler. İstanbul: Multilingual Yayınları.
- Bayraktaroğlu, B., & Arzu, B.. Çocuk Oyun Alanlarının Evrensellik Ölçütleri Açısından İncelenmesi: Fenerbahçe-Pendik Sahil Şeridi Örneği. Mühendislik Bilimleri Ve Tasarım Dergisi, 3(3), 575-582.
- Beckwith, J. (1985). When Children Play, Association for Childhood Education International, US.
- Biol, C. ve M. Özbay (2013). Yabancılara Türkçe Öğretimi İçin Ölçme ve Değerlendirme Soruları. Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Bloom, B. S. (1998). İnsan Nitelikleri ve Okulda Öğrenme. (Çev. D. A. Özçelik) İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Bulut, Z., & Kılıçaslan, Ç. (2011). Çocuğa Özgüven Kazandırmada Önemli Bir İlke; Çocuk Oyun Alanlarında Güvenlik. Artvin Çoruh Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 10(1), 78-85.
- Bucher C. A, 1972. Fuondations Of Physical Education, The Cu, St. Lois, Mosby Company, 4.
- Bucher, C. H. And Bucher, C. A. 1974. Recreation For Today's Society, New Jersey, Ss.1-7.
- Büyükkaragöz, S.ve Çivi, C.(1994).Genel Öğretim Metotları.5. Basım, Atlas Kitabevi.
- Cengiz, T., & Doğtaş, S. (2015). İlköğretim Çağındaki Çocukların Açık Yeşil Alan Kullanım Alışkanlıklarının Belirlenmesi: Çanakkale Örneği.
- Clawson, M. ve Kntsch, J.L (1971). Economics of Outdoor Recreation, Maryland US.
- Çamlıyer, H. 1991. Spor Ve Serbest Zaman Eğitimi, 1. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi Ve Spor Sempozyumu Bildiriler Kitabı, S:239.
- Çamlıyer H, 1991. Spor Eğitimi, 1. Eğitim Kurumlarında Beden Eğitimi Ve Spor Sempozyumu Bildiriler Kitabı, S:389.

- Çeçen, A. (1996). Kültür ve Politika. Ankara: Gündoğan Yayınları.
- Çınar, İ. ve B. İnce (2015). Türkçe ve Türk Kültürü Ders Kitaplarındaki Söz Varlığına Derlem Temelli Bir Bakış. International Journal of Languages' Education and Teaching ISSN: 2198 – 4999, Mannheim–GERMANY Volume 3/1 April 2015 p. 198-209.
- Demircan, Ö. (2005). Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri, Dil Bilimleri Öğrenme ve Öğretme Yolları ve Yabancı Dil Öğretiminde Uygulanan Yaklaşımlar ve Yöntemler. İstanbul: Der Yayınları.
- Demirel, Ö. (2012). Eğitimde Program Geliştirme, Kuramdan Uygulamaya. (19. Baskı) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Demirel, Ö. (2010). Eğitim Sözlüğü. (Genişletilmiş 4. Baskı) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Demirel, Ö. (2007). Yabancı Dil Öğretimi. (7. Baskı) Pegem A. Yayınları.
- Demirel, Ö. (2007). Yabancı Dil Öğretimi. (3. Baskı) Ankara: Pegem A Yayıncılık.
- Demirel, Ö. (1999). Öğretmen El Kitabı, Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Demirel, Ö. (1999), Yabancı Dil Öğretimi, İstanbul: M.E.B. Yayınları.
- Demirel, Ö. ve M. Şahinel (2006). Türkçe Öğretimi. (7. Baskı) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Doğan, Y. (2012). Dinleme Eğitimi. (2. Baskı) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Duman, T. ve M. Çakmak (2011). Ders Kitabının Nitelikleri. L. Küçükahmet (Editör) (3. Basım) Konu Alanı Ders Kitabı İnceleme Kılavuzu. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Duru, H. (2014). Yabancı Dil Öğretiminde Görsel İşitsel Araçlar ve Dil Öğretimi. M. Durmuş, A. Okur (Editörler) Yabancılar Türkçe öğretimi El Kitabı. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Ergin, M. (1983). Türk Dil Bilgisi. İstanbul: Boğaziçi Yayınları
- Erdem, İ. (2014). Konuşma Eğitimi Açısından Dil Bilgisi Öğretimi. M. Özbay (Editör) (2. Baskı) Türkçe Eğitim Açısından Dil Bilgisi Öğretimi. Ankara: Pegem A. Yayınları.

- Erkal M. (1996). Sosyolojik Açıdan Spor, Milli Eğitim Basım Evi, Yayın No:30, Ankara.
- Erkan N. (1993). Bos Zamanı Değerlendirme, 19 Mayıs Gençlik ve Spor Akademisi Ders Notları, Ankara.
- Farrell. P., Lundegren, H.M., 1999. The Process Of Recreation Programming Theory And Technique. 3td Ed., Venture Publish, Cato Ave.).
- Fanuscu, E. M. (1994). Çocuk Oyun Alanları. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi. Seri B, Cilt 44, Sayı 1-2.
- Fisher, J.D., Bell, P.A., Greene, T.C. ve Baum, A. (1996). Environmental Psychology, Fourth edition, Harcourt Brace College Publishers.
- Frost, J.L. ve Sunderlin, S. (Editors) (1985). When Children Play, Association for Childhood Education International, US.
- Gencan T. N. (1971). Dil bilgisi. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları
- Gencan, T. N., vd. (1974), Yazın Terimleri Sözlüğü, Ankara: TDK Yayınları.
- George, D. ve Mallery, P. (2010) Windows için SPSS Adım Adım: Basit Bir Kılavuz ve Referans 17.0 Güncellemesi. 10. Baskı, Pearson, Boston.
- Grande-Bretagne. Schools Council. Pre-Schooleducation Project, Marianne Parry, And Hilda Archer. Pre-School Education: By Marianne Parry And Hilda Archer. The Report Of The Schools Council Project On Pre-School Education, 1969-71, Based At Rachel Mcmillan College Of Education. Macmillan, 1974.
- Greed, C. (1996). "Policy: What Do We Want?" Implementing Town Planning. Ed: Clara Greed. London: Longman. 241-254.
- Gold, M.S. (1980). Recreation Planning and Design, US.
- Güçlü, N. (2001). Konu Alanı Ders Kitabı İnceleme Kılavuzu. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Güneş, F. (2016). Türkçe Öğretimi. (3. Baskı) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Güngörmüş, H. A., Yetim, A. A., & Çalık, C. (2006). Ankarada'ki Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokullarında Görev Yapan Öğretim Elemanlarının Boş

- Zamanlarını Değerlendirme Biçimlerinin Araştırılması. Kastamonu Eğitim Dergisi, 14(1), 285-298.
- Güvercin, A. (2012). Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretiminde TÖMER Modeli Yazma Eğitimi Ve Süreç Temelli Yazma Modelin Karşılaştırılması, Necmettin Erbakan Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkçe Eğitimi Anabilim dalı, Türkçe Eğitimi bilim dalı, Yüksek Lisans Tezi, Konya.
- Güzel, A. ve E. Barın (2013). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi, İstanbul: Akçağ Yayınları
- Göçen, G. ve A. Okur (2013). Dil Bilgisi Eğitimi. M. Durmuş ve A. Okur (Editör). Yabancılara Türkçe öğretimi El Kitabı. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Göçer, A.(2013). Türkiye’de Yabancılara Türkçe Öğretimi. Yabancılara Türkçe Öğretimi El Kitabı İçinde Bulunan Makale. Ankara: Grafiker Yayınları.
- Göçer, A. ve Moğul, S. (2011). Türkçeyi Yabancı Dil Olarak Öğretimi ile İlgili Çalışmalara Genel Bir Bakış. Turkish Studeis-Internation periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish. Valum 6/3, P.799-810. (2011).
- Hacıoğlu, N., Gökdeniz, A. Ve Dinç, Y. (2009). Boş Zaman Ve Rekreasyon Yönetimi: Örnek Animasyon Uygulamaları. Detay Yayıncılık, Ankara.
- Hemingway, J. L. (1996). Emancipating Leisure: The Recovery Of Freedom İn Leisure. Journal Of Leisure Research, 28(1), 27-43.
- Hengirmen, M. (1993). Yabancı Dil Öğretim Yöntemleri ve TÖMER Yöntemi. Ankara: Engin Yayınevi
- Heseltine, P.; Holborn, J. Playgrounds: The Planning And Construction Of Play Environments. London: The Mitchell Pub. Co. Ltd, 1987..
- Hudson, Thom. (2001). Language Test Development: Expanding the Language Proficiency. Second Language Teaching & Cur, Honolulu: HI.
- İnce, B. ve G. Boztilki (2016). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Kuramlar-Yöntemler-Beceriler-Uygulamalar. F. Yıldırım ve B. Tüfekçioğlu (Editörler) Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Kaplan, M. (2000). Kültür ve Dil. İstanbul: Dergâh Yayınları.

- Karahan, F. (2015). İki Dilli ve Çok Dilli Eğitim Veren Öğretmenlerin Yeterlilikleri. İ. Güleç ve B. İnce (Editör) Sakarya: Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Yayınları. Sayı: 132 Sakarya.
- Karaküçük S, 1997. Rekreasyon, İkinci Basım, Seren Ofset, Ankara, S.16.
- Kılıç, A. ve S. Seven (2011). Konu Alanı Ders Kitabı İncelemesi. Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Kıran, Z. ve Kıran, A. (2001), Dilbilime Giriş, Ankara: Seçkin Yayıncılık.
- Koç, S., ve Müftüoğlu, G. (2012). Dil Bilgisi Öğretimi. <http://www.cokbilgi.com/yazi/dil-bilgisi-ogretimi-1-bolum/>
- Koçan, N. (2007). “Geleneksel Sporlarımızdan Ciritin Rekreasyon Amacı ile Günümüze Uyarlanması” Spor Yönetimi ve Bilgi Teknolojileri Dergisi Issn: 1306-4371 Cilt:2 Sayı:1.
- Kolaç, E. (2003). İlköğretim Dördüncü Sınıf Türkçe Ders Kitaplarının Öğretmen Görüşlerine Dayalı Olarak Değerlendirilmesi. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 17(1): 105-137.
- Korkmaz, A. ve S. Yel (2001). Ölçme Değerlendirme. L. Küçükahmet (Editör) Konu Alanı Ders Kitabı İnceleme Kılavuzu. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Köknel Ö, 1981. Cumhuriyet Gençliği Ve Sorunları, İstanbul, Cem Yayınları, S.350.
- Köycü Öpözlü, A. (2006). Çağımızda Değişen Sağlık Bilincinin Sportif Rekreasyona Katılım Düzeyine Etkisinin Araştırılması (Kütahya Örneği). Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Kütahya.
- Küçükahmet, L. (2011). Öğretim İlke ve Yöntemleri. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Leccese, M. (1994). Landscape Architecture vol. 84, No. 9, September, 'Recreation Center. Frederick A, Praegers Publishers, US
- Lynch, K., & Banerjee, T. (1977). Growing Up In Cities: Studies Of The Spatial Environment Of Adolescence In Cracow, Melbourne, Mexico City, Salta, Toluca, And Warszawa. Mit Press.
- Marcus, C.C. ve Francis C. (1998). People Places: Design Guidelines for Urban Open Space, 2nd Edition, John Wiley Son, New York.

- Mclean Dd, Hurd Ar, Rogers Nb, 2008. Kraus Recreation And Leisure İn Modern Society, Eighth Editon.
- Moore, R.C. (1974). Patterns of Activity in Time and Space: The ecology of a Neighborhood Playgrounds, Architectural Press, US.
- Ömeroğlu, E. (2002). İfade Hataları. SAÜ Fen Edebiyat Dergisi, 1-2. Sayı, Sakarya
- Öz, F. (2011). Uygulamalı Türkçe Öğretimi. (4. Baskı) Ankara: Anı Yayıncılık.
- Özbay, M. (2003). Türkçe Öğretiminde Hedef-Araç İlişkinin Ders Kitabı Örneğinde Değerlendirilmesi. TÜBAR-XIII-Bahar.
- Özbay, M. (2007). Türkçe Özel Öğretim Yöntemleri II. (2. Baskı) Ankara: Öncü Basımevi.
- Özkan, M. (2010). İnsan, İletişim ve Dil. (4. Baskı) İstanbul: Akademik Kitaplar.
- Pehlivan, H. (2005). Oyun ve Öğrenme, Ankara: Anı Yayıncılık.
- Phillips, L.E. (1996). Parks, Design and Management, McGraw-Hill Press, New York.
- Reboul, O. (1995). Değerlerimiz Evrensel midir? (Çev. H. İzgar) Ankara: Pedagoji Dergisi, sayı: 97, 1991,ss. 5-11. <https://pegem.net/dosyalar/dokuman/1048-20120207132314-izgar.pdf> adresinden 16.04.2015'te erişilmiştir.
- Richaudeau, F., F. Gauquelin (1997). Lecture Rapide Richaudeau. Paris: Editions Retz.
- Sağcan, M. 1986. Rekreasyon ve Turizm, İzmir.
- Senemoğlu. N. (2002). Gelişim Öğrenme ve Öğretim, Kuramdan Uygulamaya. Ankara: Gazi Kitabevi.
- Street G, James R, Cutt H, 2007. The Relationship Between Organised Physical Recreation And Mental Health. Health Promotion Journal Of Australia, 18(3), 236-239.
- Songün, R.(1997). Yabancı Dil Öğretimi, Meslekte Yeni Öğretmenlere Öneriler., İzmir: RS Yayınları.

- Soyer F, Can, Y. 2003. Üniversite Öğrencilerinin Boş Zaman Alışkanlıkları Ve Sportif Eğilimlerinin Mesleki Yönelişlerine Göre Karşılaştırılması, Ankara, I. Gençlik Boş Zaman Ve Doğa Sporları Sempozyumu, S.102-120.
- Sülkan, Z., Belik, Ş., Ulcay, S., Erkmen, T., Keskinel, İ., Mollaoğlu, Ş. ve Gökart, A. (1980). Okul Öncesi Eğitimi El Kitabı, Redhouse Yayınevi, İstanbul.
- Şişman, Elif Ebru; Özyavuz, Murat. Çocuk Oyun Alanlarının Dağılımı Ve Kullanım Yeterliliği: Tekirdağ Örneği. 2010. (Yılmaz, Bulut, 2002).
- Tan, Ş. (2013). Öğretim Hedeflerinin Belirlenmesi. Ş. Tan (Editör) (9. Baskı) Öğretim İlke ve Yöntemleri. Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Tandoğan, O. (2014). Çocuk İçin Daha Yaşanılır Bir Kentsel Mekân: Dünyada Gerçekleştirilen Uygulamalar. Megaron, 9(1).
- Tatlıldil, E. (2009). “Kent ve Kentli Kimliği; İzmir Örneği” Ege Akademik Bakış / Ege Academic Review, 9 (1) 2009: 319-336.
- Tekkaya, E. (2001). Tasarlanmış çocuk hakları: Ankara çocuk oyun alanları Milli Eğitim Dergisi, 151. <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/151/tekkaya.htm> .
- Temizkan, M. (2014). Metin Temelli Dil Bilgisi Öğretimi ve Uygulamaları. M. Özbay (Editör) (2. Baskı) Türkçe Eğitim Açısından Dil Bilgisi Öğretimi. Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Temizyürek, F. (2007). İlkokul İkinci Kademedeki Konuşma Becerisinin Geliştirilmesi. <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/40/153/1127.pdf> adresinden 15.02.2015'te erişilmiştir.
- Tertemiz N., L. Ercan ve Y. Kayabaşı (2011). Ders Kitabı ve Eğitimdeki Önemi. L. Küçükahmet. (Editör) (3. Baskı) Konu Alanı Ders Kitabı İnceleme Kılavuzu. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Tezcan M, 1982. Sosyolojik Açından Bos Zamanların Değerlendirilmesi, Ankara, A.Ü.E. Fak. Yayınları No:116.
- Topaloğlu, A. (1989). Dil Bilgisi Terimleri Sözlüğü. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Topçuoğlu, F. (2014). Türkçenin Yabancılara Öğretiminde Yazılı Kaynaklar. M. Durmuş ve A. Okur (Editör). Yabancılara Türkçe öğretimi El Kitabı. Ankara: Grafiker Yayınları.

- Ulaş, M. Ve Ayan, S. (2016). Cbü Bed Eğt Spor Bil Dergisi / CBU J Phys Edu Sport Sci 2016: 11(2)
- Ülper, H. (2014). Türkçe Ders Kitaplarındaki Etkinlikler. H. Ülper (Editör) Türkçe Ders Kitabı Çözümlemeleri. Ankara: Pegem A. Yayınları.
- Ünal, M. (2009). The Place and Importance of Playgrounds in Child Development. Inonu University Journal Of The Faculty Of Education. August 2009/ Volume. 10, Issue. 2, pp. 95-109
- Vardar, B. (2002), Açıklamalı Dilbilim Terimleri Sözlüğü, İstanbul: Multilingual.
- Yalçın, S. (1994). Metinden Öğrenme İlkelerine Göre Hazırlanan Ders Kitabının Öğrenci Erişisine Etkisi. (Yayımlanmamış Doktora Tezi.) Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Yalçın, A. (2006). Türkçe Öğretim Yöntemleri. (2. Baskı) Ankara: Akçağ Yayınları.
- Yaman H. (2010). Dil Bilgisi Etkinlikleri. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Yancı, A. B. H. (2010). Öğretilebilir Zihinsel Engeli Olan Çocukların Ruhsal Ve Sosyal Uyumunda Sportif Rekreasyonun Önemi. Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü (Doctoral Dissertation, Doktora Tezi, İstanbul).
- Yaylı, D. ve Y. Bayyurt (2014). Yabancılara Türkçe Öğretimi Politika Yöntem ve Beceriler. (3. Baskı) Ankara: Anı Yayınları.
- Yaylı, D. ve Bayyurt, Y. (2009). Yabancılara Türkçe Öğretimi. (1. Baskı). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Yıldız, C., A. Okur, G. Arı ve Y. Yılmaz (2006). Yeni Öğretim Programına Göre Kuramdan Uygulamaya Türkçe Öğretimi. Ankara: Pegem A. Yayınları
- Yılmaz, Y. (2010) Türkçede Dil Yanlışları. İstanbul: Özel Kitaplar.
- Yücel, G. F. (2005). Çocuk Oyun Alanları Tasarımı. İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Dergisi, 55(2), 99-110.
- Zorbaz, Z. K.(2013). Yabancılara Türkçe Öğretiminin Tarihi Seyri. Yabancılara Türkçe Öğretimi El Kitabı İçinde Bulunan Makale. Ankara: Grafiker Yayınları

Tabachnick, G. Ve Fidell, S. (2015) Çok Değişkenli İstatistiklerin Kullanımı
(6. Baskı) Ankara : Nobel Yayın Dağıtım

Uysal, A. B. (2015). Çocuk Oyun Alanlarının Geliştirilmesinde Bir Yerel Katılım
Deneyimi. Megaron, 10(3).

Wardle, F. (1990). Are We Taking Play Out Of Playgrounds? Day Care And Early
Education, 18(1), 30-34.

EKLER

EK-1 Anket Formu

A.1. Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği (ÇOADÖ)

A. Oyun Alanları Yeterliliklerine İlişkin İfadeler

Sayın Katılımcı;

Bu bölümde yer alan ifadeler yaşamış olduğunuz şehirdeki çocuk oyun alanları hakkında sizin görüşlerinizi saptanabilmesi için hazırlanmıştır .Burada yer alan ifadelere yönelik görüşlerinizi belirtirken çocuğunuzun oynadığı,mahallenizde ya da sokağınızda bulunan oyun alanını baz alarak değerlendirme yapınız . Bu ifadelere yönelik görüşlerinizi belirtirken kişisel düşünceleriniz önemlidir ve bu yüzden ifadelere yönelik görüşlerinizi belirtirken çevrenizden veya başka bir kişiden yardım almayınız . Vermiş olduğunuz cevaplar gizli tutulacaktır.

Bu bölümde 21 ifade yer almaktadır .Her bir ifade için ayrı ayrı işaretleme yapmanız gerekmektedir .İfadeler oyun alanı ile ilgili yargıları içermektedir ve bu ifadelere katılıp katılmadığınızı ifadenin karşısında yer alan ve 1 (kesinlikle katılmıyorum) ,2 (katılmıyorum), 3(kısmen), 4(katılıyorum), 5 (kesinlikle katılıyorum)cevap seçeneğini işaretlemeniz gerekmektedir.

UYUN ALANLARININ YETERLİLİKLERİNE İLİŞKİN UNSURLAR	(1) Kesinlikle Katılmıyorum	(2) Katılmıyorum	(3) Kısmen	(4) Katılıyorum	(5) Kesinlikle Katılıyorum
1. Yaşadığım ildeki çocuk oyun alan sayısı yeterlidir.					
2. Yaşadığım ilde mevcut çocuk oyun alanlarının genel durumu yeterli düzeydedir.					
3. Oyun alanlarının bulunduğu konular uygundur.					
4. Oyun alanları ulaşım açısından uygundur.					
5. Oyun Alanlarının; trafiğin yoğun olduğu caddelere/yollar uzaklığı uygundur.					
6. Oyun Alanları trafiğin yoğun olduğu caddelere/yollara yakınsa alanı çevreleyen çit/etel örgü gibi benzeri önlemler alınmıştır.					
7. Oyun alanlarında düşme,çarpma gibi kazaların önlenmesi için alınan güvenlik önlemleri yeterlidir.					
8. Oyun alan yüzeyleri düşme sonucu meydana gelebilecek yaralanmalar azaltacak özelliklere sahiptir. (kavucuk yüzey,sünlü zemin vb. gibi)					
9. Oyun alanını da bulunan oyun araçlarının sayısı yeterlidir.					
10. Oyun alanlarındaki oyun araçları çocuğunun yaş grubu için uygundur.					
11. Oyun alanlarındaki oyun araçları işlevsellik açısından yeterlidir.					
12. Oyun alanlarındaki kaydırak/salınca vb. gibi materyallerin çeşitliliği yeterlidir.					
13. Oyun alanlarındaki donanım ve oyun araçların bakım-onarım düzenli olarak yapılmaktadır.					
14. Oyun alanlarındaki donanım ve oyun araçların temizliği düzenli olarak yapılmaktadır.					
15. Oyun alanların genel temizlik durumu yeterlidir.					
16. Oyun alanlarının ağaçlandırma/yeşillik/ biyoklimatizm durumu yeterlidir.					
17. Oyun alanlarında kum ve su havuz bulunmaktadır.					
18. Oyun alanları kamelya,bank ve gölgelendirme olanaklarını barındırma açısından yeterlidir.					
19. Oyun alanları çesme,tuvalet,çöp kutuları vb. gibi olanakları barındırma açısından yeterlidir.					
20. Oyun alanlarında danışma veya güvenlik görevlisi gibi yetkili bir kişi bulunmaktadır.					
21. Oyun alanlarının akşamları etkin bir şekilde kullanılması için aydınlatma durumu yeterlidir.					

A.2. Rekreatif Alanları Değerlendirme Ölçeği (RADÖ)

B. Rekreatif Alanların Yeterliliklerine İlişkin İfadeler

Sayın Katılımcı;

Bu bölümde yer alan ifadeler yaşamış olduğunuz şehirdeki Rekreatif alanlar hakkında görüşlerinizin saptanabilmesi için hazırlanmıştır. Rekreatif alanlar insanların yürüyüş yapabildikleri, koşabildikleri ya da stresten uzak, insanın hem zihinsel hem de fiziksel olarak rahatlanmak için kullandığı alanlardır. Bu alanlar genellikle yerleşim biriminin bağlı olduğu belediyeler tarafından düzenlenir.

Bu ifadelere yönelik görüşlerinizi belirtirken kişisel düşünceleriniz önemlidir ve yüzden ifadelere yönelik görüşlerinizi belirtirken çevrenizden veya başka bir kişiden yardım almayınız. Vermiş olduğunuz cevaplar gizli tutulacaktır. Bu bölümde 20 ifade bulunmaktadır. Her bir ifade için ayrı ayrı işaretleme yapmanız gerekmektedir. İfadeler oyun alanı ile ilgili yargıları içermektedir ve sizin bu ifadelere katılıp katılmadığınızı ifadenin karşısında yer alan ve 1(kesinlikle katılmıyorum) , 2(katılmıyorum), 3(kısmen), 4(katılıyorum), 5(kesinlikle katılıyorum) cevap seçeneğini işaretlemeniz gerekmektedir.

REKREATİF ALANLARININ YETERLİLİKLERİNE İLİŞKİN UNSURLAR (NOT:Rekreatif alanlar insanların yürüyüş yapabildikleri,koşabildikleri ya da stres den uzak, insanın hem zihinsel hem de fiziksel olarak rahatlanmak için kullandığı alanlardır.)	(1) Kesinlikle Katılmıyorum	(2) Katılmıyorum	(3) Kısmen	(4) Katılıyorum	(5) Kesinlikle Katılıyorum
1.Yaşadığım ilin yürüyüş,koşma vb .gibi fiziksel aktivite yapılan alan sayısı yeterlidir.					
2.Yaşadığım ilde mevcut rekreatif (Fiziksel aktivite yapılan)alanların genel durumu yeterlidir.					
3.Yaşadığım rekreatif alanlarda yürüyüş alanları bulunmaktadır.					
4.Yaşadığım ildeki rekreatif alanlarda koşmak için alanlar bulunmaktadır.					
5. Rekreatif alan ulaşım açısından uygundur.					
6.Rekreatif alanların rutin bakım-onarımları düzenli bir şekilde yapılmaktadır.					
7.Rekreatif alanları trafik,gürültü ve hava kirliliğinin yoğunluğundan uzaktır.					
8.Rekreatif alanların bulunduğu muhitteki ziyaretçi yoğunluğunu karşılayabilme kapasitesi yeterlidir.					
9.Rekreatif alanlar, alan büyüklükleri açısından yeterlidir.					
10.Rekreatif alanların akşamları etkin birde kullanılması için aydınlatma durumu yeterlidir.					
11.Rekreatif alanlarda yarıdan veya güvenlik görevlisi gibi yetkili bir kişi bulunmaktadır.					
12.Rekreatif alanlar çeşme,tuvalet,çöp kutuları gibi olanakları bakımına açısından yeterlidir.					
13.Rekreatif alanların genel temizlik durumu yeterlidir.					
14.Rekreatif alanlar,kamelya, bank ve gölgelendirme olanaklarını bakımına açısından yeterlidir					
15.Rekreatif alanlarda yeterli sayıda spor aleti bulunmaktadır.					
16.Rekreatif alanlardaki spor aletlerinin çeşitliliği yeterlidir.					
17.Rekreatif alanlardaki spor aletleri işlevselliği açısından yeterlidir.					
18.Rekreatif alanlardaki spor aletlerinin temizlik ve bakım-onarımları düzenli bir şekilde yapılmaktadır.					
19.Rekreatif alanların ağaçlandırma/yeşillik/bitkilendirme durumu yeterlidir.					
20.Rekreatif alanlardaki spor aletlerinin işlevselliği hakkında bilgi verici panolar bulunmaktadır.					

A.3. Kişisel Bilgi Formu

T.C.
Kırıkkale Üniversitesi
ÇANKIRI İLİNDEKİ ÇOCUK OYUN ALANLARI VE REKREATİF ALANLARIN KULLANICILARI
AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sayın Katılımcı;

Bu araştırma; çocuklar ve yetişkenler için hayati öneme sahip olan "Oyun ve Rekreatif" alanların sizler açısından değerlendirilerek bu alanların görüşleriniz ve istekleriniz doğrultusunda yeniden düzenlemesi için öneri sunmayı amaçlamaktadır. Böylece çocuklarımızı ve sizleri fiziksel aktivite ve spor yapmaya teşvik ederck, daha sağlıklı bireyler olarak hayatlarımızı sürdürmenizde az da olsa pay sahibi olmayı istemekteyiz.

Gizlilik: Anket formunda vereceğiniz bilgiler sadece bu araştırma için kullanılacak ve vermiş olduğunuz yanıtlar size herhangi bir sorumluluk yüklemeyecektir.

Önem: Anket formunda yer alan ifadelere yönelik görüşlerinizin gerçek görüşlerinizi yansıtmastı araştırmanın sağlıklı sonuçlara ulaşabilmesi açısından önem arz etmektedir. Bu çerçevede değerlendirmelerinizin samimi olmasını temenni etmekteyiz. *Gösterdiğiniz ilgi ve yardımlarınız için teşekkür eder, saygılar sunarız.*

KİŞİSEL BİLGİ FORMU

Görüşme No:

- 1) Cinsiyetiniz? 1) Kadın () 2) Erkek ()
- 2) Medeni Durumunuz? 1) Evli () 2) Bekar ()
- 3) Yaşınız? 1) 20-25 yaş () 4) 36-40 yaş () 7) 51-55 yaş () 10) 66 yaş ve üzeri ()
2) 26-30 yaş () 5) 41-45 yaş () 8) 56-60 yaş ()
3) 31-35 yaş () 6) 46-50 yaş () 9) 61-65 yaş ()
- 4) Eğitim Durumunuz?
1) İlkokul Mezunu () 4) Üniversite Mezunu ()
2) Ortaokul Mezunu () 5) Yüksek Lisans Mezunu ()
3) Lise Mezunu () 6) Doktora Mezunu ()
- 5) Mesleğiniz?
1) Kamu Çalışanı () 4) Emekli ()
2) Özel Sektör Çalışanı () 5) Diğer (Lütfen belirtiniz).....
3) Serbest Meslek ()
- 6) Aylık Gelir Durumunuz?
1) 500-1000 TL () 3) 2100-3000 TL () 5) 4100-5000 TL ()
2) 1100-2000 TL () 4) 3100-4000 TL () 6) 5100 TL ve üzeri ()
- 7) Kaç Çocuğunuz Var?
1) Yok () 3) 2 () 5) 4 ()
2) 1 () 4) 3 () 6) 5 ve üzeri ()
- 8) Çocuğunuzun Yaşı? (Her yaş aralığı için çocuk sayısını yazınız. Örnek: 6 yaşında ve 13 yaşında iki çocuğunuz var ise 6-8 yaş bölümüne (1) ve 12-13 yaş bölümüne (1) yazınız. Aynı yaş grubunda iki veya daha fazla çocuğunuz var ise o bölüme çocuk sayısı kadar (x) işaretleme yapınız.
1) 0-2 yaş () 3) 6-8 yaş () 5) 12-14 yaş () 7) 18-20 yaş ()
2) 3-5 yaş () 4) 9-11 yaş () 6) 15-17 yaş () 8) 21 yaş ve üzeri ()
- 9) Oyun alanı ve Rekreatif Alanları Kullanma Sıklığınız
1) Haftada 1 kez () 2) Haftada 2 kez () 3) Haftada 3 kez ()
4) Haftada 4 kez () 5) Haftada 5 ve daha üstü () 6) Hiçbir zaman ()

ÖZGEÇMİŞ

BAHADIR DEMİR

Çankırı Merkez ilçesinde 1988 yılında doğumlu olup lise eğitim hayatıma kadar Çankırı ilinde ikamet etmişimdir.2006 yılında Çankırı Anadolu Lisesi mezun olup bir sene sonra Kastamonu Üniversitesi Beden Eğitimi Ve Spor Yüksekokulu mülakatlarında başarılı olup Beden Eğitimi Öğretmenliği Bölümünde eğitim görmeye başladım. Başarılı bir şekilde 2011 yılında eğitimimi tamamladıktan sonra ilk görev yerim olan İnebolu Azize Ana YİBO'da ücretli öğretmen olarak görev aldım. 2012 yılında Çankırı Gençlik Ve Spor İl Müdürlüğünde Jimnastik Antrenörü olarak görev yapmış bulunmaktayım. 2018 itibari ile ise işletmeciliğini yaptığım No18 Spor Kompleksinde çalışmaktayım.